

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **10**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 9 december 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijziging onder de vaste leden	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling en intrekking	13
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	14
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	14
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de vertragingen bij de uitbetaling van de lonen van de maand november in het onderwijs	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken van de inhaalbeweging voor schoolgebouwen	16
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de samenhang in en de slagkracht van de Vlaamse Regering	18
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden op de VRT	22
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de financiële gevolgen voor de Vlaamse gemeenten van het federale spreidingsplan voor asielzoekers	
ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de financiële gevolgen voor de Vlaamse gemeenten van het federale spreidingsplan voor asielzoekers	24

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over eentalige straatnaamborden in de faciliteitengemeente Ronse	28
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van de wachtlijsten in de gehandicaptensector	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van de wachtlijsten in de gehandicaptensector	31
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	37
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum, Filip Watteeuw en Dirk Peeters betreffende het vastleggen van ambitieuze onderhandelingsdoelstellingen voor de Vlaamse Regering op de Klimaatconferentie in Kopenhagen – 230 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens en de dames Tinne Rombouts, Liesbeth Homans en Gwenny De Vroe betreffende het nieuwe klimaatverdrag van Kopenhagen – 282 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Lode Vereeck betreffende het innemen van een eenduidig standpunt inzake de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde – 284 (2009-2010) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	54
MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en mevrouw An Michiels betreffende een belangenconflict – 280 (2009-2010) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	54
Bespreking	55
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum, Filip Watteeuw en Dirk Peeters betreffende het vastleggen van ambitieuze onderhandelingsdoelstellingen voor de Vlaamse Regering op de Klimaatconferentie in Kopenhagen – 230 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	57
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens en de dames Tinne Rombouts, Liesbeth Homans en Gwenny De Vroe betreffende het nieuwe klimaatverdrag van Kopenhagen – 282 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	58
MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en mevrouw An Michiels betreffende een belangenconflict – 280 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	58
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	58
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	62
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	62

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigen zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Sonja Claes, Sophie De Wit, Dirk Peeters, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Fatma Pehlivan, Koen Van den Heuvel, Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de vaste leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de Groen!-fractie is in de commissie ad hoc ‘Versnelling maatschappelijk belangrijke investeringen’ de heer Dirk Peeters als vast lid vervangen door mevrouw Mieke Vogels.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/9*)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Gatz bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, het zal u niet verwonderen, maar ik wil kort nog even terugkomen op het incident dat zich eergisteren heeft voorgedaan in het Uitgebreid Bureau, dat de agenda van deze vergadering vastlegt. Wij hebben er grote problemen mee dat bepaalde onderwerpen blijkbaar niet in deze plenaire vergadering kunnen worden besproken. Ik wil dit nog even beargumenteren.

Mijnheer de voorzitter, dit is – en ik denk dat u dit wel erkent – ons parlement: het parlement van elke volksvertegenwoordiger, van de 124 die hier verkozen zijn. Het is normaal dat bepaalde beslissingen hier meerderheid tegen minderheid worden genomen wanneer men na een debat bepaalt waar het met een bepaald onderwerp naartoe moet in Vlaanderen. Het is echter niet normaal dat meerderheid bij minderheid wordt beslist welke onderwerpen hier kunnen worden besproken en waar. Wij zijn, mijnheer de voorzitter, heel misnoegd, verontwaardigd en ontgoocheld over het feit dat belangrijke onderwerpen zoals het ontslag van de gedelegeerd bestuurder van de VRT of het zwarte gat in de onderwijsbegroting van

minister Smet, hier vandaag niet aan bod kunnen komen. Ik verklaar me nader. Ze komen aan bod elders en later. Elders wil zeggen dat ze gisteren aan bod kwamen in de commissie. Later wil zeggen dat ze aan bod komen over tien dagen of over een week tijdens de begrotingsbesprekingen. Elders en later is geen agenda voor het Vlaams Parlement. Hier en nu is een agenda voor het Vlaams Parlement! (*Applaus bij de oppositie*)

Dit is de plaats waar de debatten moeten worden gevoerd, ondanks het feit dat het belang van de commissies niet onderschat mag worden. Dit is het brandpunt. Dit is het zenuwpunt waar alle discussies samenkomen. Wij zijn heel ontgoocheld dat de meerderheid ons maandag niet gevolgd is in deze visie.

Maar ik ben ook ontgoocheld, mijnheer de voorzitter, mijnheer Peumans, beste Jan, dat u zich als voorzitter geleend hebt voor het volgen van deze agenda, waardoor u, als voorzitter van dit parlement, de verdeeldheid die leeft binnen de meerderheid, mee afdekt. Of u dit nu graag hoort of niet, ik moet dit kwijt. Ik zou graag van u een antwoord krijgen dat iets meer over politiek gaat en iets minder administratief is dan wij maandag van u mochten vernemen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik zou mijn ergernis willen ventileren over het feit dat de agenda van de plenaire vergadering tegenwoordig wordt bepaald vanuit één bepaalde fractie: sp.a. Zondag reeds mochten we vernemen uit de mond van de voorzitter van de commissie voor Media, de heer De Coene, hoe de agenda van dit parlement er deze week zou uitzien. Via Belga zei hij: “Geen probleem, alle interpellaties betreffende de VRT en het ontslag van de gedelegeerd bestuurder zullen dinsdag in de commissie worden behandeld.” Daarmee was de toon gezet, ook voor de vergadering van het Bureau, waar wij niet veel meer hebben kunnen doen dan akte nemen van het dictaat van de socialisten, die, uiteraard in een vlotte een-twee tussen hun minister en de voorzitter van de commissie Media, die beiden tot dezelfde partij behoren, hadden beslist dat heel de onverkwikkelijke partijpolitieke affaire inzake het ontslag van de gedelegeerd bestuurder, dat tot heel wat discussie en debat en onenigheid heeft geleid binnen de Vlaamse Regering, uiteindelijk beslecht zou worden in de beslotenheid van een parlementaire commissie. De meerderheid kon niet anders dan zich node bij dat dictaat neerleggen.

De oppositie is in dezen duidelijk verenigd. Ik sluit me dan ook aan bij de woorden van de fractieleider van Open Vld, wat niet zo gebruikelijk is als het lijkt. We moeten ons hier vandaag formeel verzetten tegen de machtsgreep van de meerderheid, en meer bepaald van de sp.a, op dit parlement en onze parlementaire werkzaamheden.

Wij weigeren ons neer te leggen bij dit dictaat, zowel wat betreft het debat omtrent de VRT, als wat betreft het debat over de tekorten in de begroting, meer bepaald de 70 miljoen euro in de onderwijsbegroting. Dat moet hier behandeld kunnen worden, en nergens anders. Niet in een commissie, niet in de beslotenheid van een of andere vergadering, maar hier, in deze plenaire vergadering, waar het parlement in zijn voltallige samenstelling kennis kan nemen van het debat en van de antwoorden van de minister.

Mijnheer de voorzitter, u hebt bij uw aantreden herhaaldelijk gesteld dat u de stem zou zijn van alle parlementsleden, niet alleen die van de meerderheid. Wij hebben altijd gepleit voor een voorzitter die ook de rechten van de oppositie, en dus van het parlement, maximaal zou beschermen, en die dan ook iemand zou zijn die uit die oppositie komt. Het parlement heeft gekozen voor een voorzitter van de meerderheid, en we zien nu, met alle respect voor uw persoon, wat daar de gevolgen van zijn. Zo'n voorzitter is altijd schatplichtig aan de meerderheid, en dus ook aan de regering, want hij heeft zijn mandaat te danken aan diezelfde meerderheid. De post van voorzitter van deze assemblee zit immers mee inbegrepen in de regeringsonderhandelingen, met alle consequenties van dien voor het politieke handelen van die voorzitter. Dat is vandaag en de voorbije dagen uitdrukkelijk gebleken.

Als we van dit Vlaams Parlement meer willen maken dan datgene waar we zo dikwijls op een verwijtende manier van beschuldigd worden, namelijk niet veel meer te zijn dan een veredelde gemeenteraad, dan moeten we het ook aandurven om alle politiek en maatschappelijk belangrijke debatten hier in dit halfroond te voeren. Daarom doe ik een beroep op u, mijnheer de voorzitter, om het gewaad van de meerderheid af te leggen en de voorzitter te willen en te durven zijn van heel deze assemblee, ook, en omwille van het parlementaire controlerecht misschien wel eerst en vooral, van de oppositie.

Ook onze fractie had vandaag een bijkomende vraag ingediend, bij monde van onze mediawoordvoerder Wim Wienen, over de VRT-perikelen en de onenigheid daaromtrent in de schoot van de Vlaamse Regering. Wij hadden graag het standpunt gekend, niet alleen van de mediaminister, maar ook van de minister-president. Ook die vraag is ons vandaag geweigerd. Het is duidelijk dat over deze thema's niets, maar dan ook niets aan bod mag komen in dit halfroond. Daarom protesteren wij formeel tegen de handelwijze van u, maar vooral tegen die van de meerderheid, die blijkbaar schrik heeft om het debat hier en nu tot op het bot te voeren. (*Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ook de LDD-fractie is van mening dat het debat over het ontslag van de gedelegeerd bestuurder en de toekomst van de VRT thuishoort in deze plenaire vergadering. In tegenstelling tot wat u hebt verklaard op de regionale televisiezender TV Limburg, is dit echt geen politieke politicienne. Dit is een debat dat de commissie Media overstijgt en dat ook niet-media-experts in deze vergadering zou boeien. Het bevoegdheidsdomein Media belangt ons allemaal aan, het heeft een impact op alle Vlamingen, en dus ook op alle parlementsleden.

U hebt op tv ook gezegd dat we in de commissie ook de gedelegeerd bestuurder hadden kunnen uitnodigen, de leden van de raad van bestuur en dergelijke meer, en dat we in de plenaire enkel de minister kunnen ondervragen. Welnu, gisteren hebben we ook alleen maar de minister gezien, en vandaag zien we ten minste ook nog de minister-president.

Maar ik weet wel wat u bedoelt. Natuurlijk is het debat in de commissies grondiger, maar in de plenaire vergadering is het wat mij betreft politiek des te relevanter. U moet toch weten wat het belang is van een debat in plenaire zitting. Er zijn in deze plenaire vergadering inderdaad al heel onnodige debatten gevoerd. Virtuele debatten over een kilometerheffing, waarover nog niet eens een maatregel is genomen, of langetermijndebatten die in een actualiteitsdebat worden gestopt, zoals over fijn stof.

Dit debat is maatschappelijk relevant, en het gaat over een actuele, duidelijke beslissing. Misschien is het zelfs een testcase voor de betere werking van deze plenaire vergadering. Ik ontken dat het allemaal te doen is om de camera's die hier draaien. Die camera's stonden er gisteren ook. Trouwens: we zijn deze plenaire vergadering met 5 minuten vertraging begonnen omdat u voor een camera stond. (*Applaus bij de oppositie*)

Het gaat erom dat het debat in een commissie wordt weggemoffeld. Gelukkig had ik op dinsdag één uurtje vrij en kon ik even aanwezig zijn. Maar we hebben ook nog andere verplichtingen, maar alle volksvertegenwoordigers – en niet enkel de media-experts – stellen daarin belang. Dat u dat niet inziet, mijnheer de voorzitter, bewijst dat u de voeling met het parlement kwijt bent. U bent niet de onafhankelijke voorzitter die ook de belangen van de oppositie vrijwaart.

Ik begrijp nu ook beter waarom het voorzitterschap van dit parlement eigenlijk deel uitmaakt van de regeringsonderhandelingen. U wou minister worden. Wel, u bent minister: minister van Censuur, de Comical Ali van deze Vlaamse Regering.

De voorzitter: Geweldig. Wat een niveau! Proficiat, mijnheer Vereeck. Ik zal u straks antwoorden.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, de helft van dit Vlaams Parlement bestaat uit nieuwe mensen. In de eerste maanden zien ze hoe een parlement werkt en wat de mogelijkheden zijn. Het is daarom erg belangrijk dat we er in die beginperiode helemaal voor gaan en alle ruimte daartoe krijgen. Ik ben dan ook erg ontgoocheld over de manier waarop discussies uit de plenaire vergadering worden weggehouden. Alle oppositiepartijen vragen een debat over de VRT en een debat over het gat in de onderwijsbegroting. U en de meerderheid hebben dat geweigerd.

Een meerderheid die vertrouwen heeft in haar eigen project, zou moeten beseffen dat een goed en sterk parlement nood heeft aan een oppositie die ten volle haar rol kan vervullen. Ik kan maar besluiten dat op momenten zoals nu, als het moeilijk wordt – wanneer een N-VA-minister van Begroting lijnrecht tegenover een sp.a-minister van Onderwijs staat; wanneer de N-VA en CD&V lijnrecht tegenover sp.a staan inzake de VRT – dan kiest men voor de vlucht vooruit. Of beter gezegd, dan kiest men voor de vlucht weg van dit parlement. Dan telt de oppositie niet meer mee, dan telt enkel nog het vege lijfsbehoud.

Ik had gehoopt dat we in bescherming zouden worden genomen door een voorzitter die er prat op gaat dat hij in de vorige legislatuur het beste parlamentslid was. Dat is niet het geval, en dat is een zeer grote ontgoocheling. Mijnheer de voorzitter, uw beslissing is niet voor herhaling vatbaar, want dit is een smet op uw blazen.

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, als leider van de coupplegers voel ik me aangesproken. Het is lachwekkend dat er wordt gesproken over een machtsgreep van sp.a. Ik hoor het heel graag zeggen, maar het is niet ernstig. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Uw fractieleider vertelt prietpraat.

Dit is de derde dag op rij dat het parlement over dit onderwerp discussieert. Maandag heeft het Uitgebreid Bureau daarover uitgebreid gediscussieerd. Gisteren, bij het begin van de commissiebijeenkomst, is daarover uitgebreid gediscussieerd. En vandaag gebeurt dat opnieuw. En morgen kan dat opnieuw, en overmorgen idem. Het land zit te wachten op deze debatten! *(Gelach. Rumor op de oppositiebanken)*

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, als u er geen veredelde gemeenteraad van wilt maken, laat de heer Vanvelthoven dan uitspreken.

De heer Peter Vanvelthoven: Wat zijn de feiten? Vorige week namen we kennis van de beëindiging van de overeenkomst van de heer Wauters. Enkele parlementsleden hebben een interpellatieverzoek ingediend, twee voorafgaand aan het ontslag, een na het ontslag. Alle drie de leden vroegen om een interpellatieverzoek te kunnen doen in de commissie. Daarna kwam er een vraag van enkele fractieleiders voor een actualiteitsdebat.

Het belang van een ernstig menend parlamentslid is dat er snel en in alle openbaarheid uitleg kan worden gevraagd aan de regering. Wat is snel? Zo snel mogelijk, en dat was dinsdag. De beleidsbrief was gisteren geagendeerd. Wat vraagt de oppositie, mijnheer Dewinter? Dat de beleidsbrief zou worden uitgesteld, dat er dinsdag niet zou worden gediscussieerd over de VRT en dat dat vandaag pas zou gebeuren.

Mijnheer Dewinter, als u het ernstig meent met openbaar en snel debatteren, dan kon u dat gisteren doen. Degenen die er gisteren waren, zouden vandaag met respect moeten vertellen dat de commissievoorzitter u allemaal twee keer zoveel tijd heeft gegeven om de regering te ondervragen dan normaal hier het geval zou zijn. Doen alsof het is weggestopt en de parlementsleden geen gelegenheid hebben gehad om de regering hierover te ondervragen, is op het belachelijke af.

Gisteren waren er interpellaties in de commissie, en die mondden uit in moties. Die moties hadden vandaag aan bod kunnen komen. Als u gisteren simpelweg het verzoek had gericht aan de commissie dat u vandaag die moties had willen behandelen, dan waren die vandaag behandeld. Dat die vragen gisteren al zijn behandeld, wil zeggen dat het snel en openbaar is gebeurd. Men had het vandaag opnieuw kunnen doen op basis van de moties.

Aangezien de oppositie traag heeft gewerkt, zal het pas volgende week donderdag zijn, en dan zal het openbaar zijn in deze plenaire vergadering. Dat is er gebeurd. De oppositie heeft geen reden tot klagen, integendeel. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Waar ik het moeilijk mee heb, is dat hier door sommigen een sfeer is gecreëerd alsof bepaalde onderwerpen niet kunnen of mogen worden besproken. Dan zegt u dat de werkzaamheden in de commissie niet relevant zijn. Ik onderschrijf wat de heer Vanvelthoven zegt. We hebben snel kunnen handelen, en het debat is niet weg. Moties kunnen worden besproken, straks wordt de beleidsbrief besproken, dus dat kan nog allemaal. Sinds oktober hebben we hier al zeven actualiteitsdebatten gehad.

Dat is bijna evenveel als tijdens de hele vorige legislatuur. Kom dus niet vertellen dat dit parlement monddood gemaakt wordt.

Finaal is er een beslissing genomen in het Uitgebreid Bureau. Ik kan erin komen dat sommigen daarmee moeilijkheden hebben. Maar dat is het niveau waar de beslissing dient genomen te worden. Ik vraag dat we conform die beslissing het verdere debat voeren.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, collega's, mij verbaast het enorm hoe deze zaak wordt gedramatiseerd: eerst in de reacties maandag en vandaag hier opnieuw in de plenaire vergadering. Ik herinner me nog de periode dat er veertien dagen voorbij gingen voor interpellaties werden geagendeerd en dat het moeilijk was om zo in te spelen op de actualiteit. We hebben dat aangepast. De interpellaties werden gisteren gehouden! Een hele namiddag lang is men uitgebreid op deze problematiek kunnen ingaan. Daardoor is het debat veel diepgaander gevoerd dan hier in de plenaire vergadering mogelijk was geweest.

De oppositie zegt dat ze de regering niet kan ondervragen. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de fractieleider van Open Vld en die van Groen! hierop niet zullen terugkomen wanneer ze zo dadelijk de minister-president ondervragen. Wat voor een drama wordt er gecreëerd, terwijl we er juist voor gezorgd hebben dat men zo snel als parlementair mogelijk kon ingaan op deze problematiek! Het debat vond plaats in de commissie, maar openbaar met camera's erbij. Iedereen kon volledig uitpraten. Het ging over het functioneren van een persoon. Een bespreking in de commissie leent zich daar nog altijd beter toe dan een bespreking in de plenaire vergadering.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Als vast lid van de commissie Media zie ik hoe krampachtig de meerderheid reageert. Ze reageert enkel op die manier als er iets loos is. De heer Vanvelthoven springt continu bij om de minister te redden, om iedereen langs de socialistische kant te redden.

LDD heeft ruimschoots op tijd een actualiteitsdebat aangevraagd. Mijnheer de voorzitter, ik neem geen vrede met uw uitleg. Iedereen uit er zijn ongenoegen over. U zegt dat de experts daarover moeten discussiëren in de commissie. Dat is deels juist, maar deels ook niet.

Weet u waarom de commissie niet volstond? We zaten er gezellig. Het was er zelfs te klein. Zo belangrijk was het debat, ook voor de meerderheid. Maar wij konden daar niemand ondervragen die mee verantwoordelijk is in het dossier, enkel minister Lieten. De minister-president was niet aanwezig. We konden mevrouw Gennez niet aanspreken op haar nekschot

in TerZake. We konden minister Bourgeois niet ondervragen over zijn onenigheid bij de situatie. We konden de betrokkenen van de meerderheid niet ondervragen omdat ze niet in de commissie waren en er niet verplicht moesten zijn. Daarom hebben wij gevraagd om dit debat in de plenaire vergadering te voeren: om naar iedereen te kunnen luisteren die betrokken was in dit dossier.

Misschien hebt u administratief correct gehandeld, maar dit getuigt van politieke lafheid. De VRT belangt elke Vlaming aan. Elke Vlaming betaalt daarvoor. Bepaalde leden, mijnheer de voorzitter, durven op de televisie, op de radio en in de kranten hun grote mond open te trekken en maken de gedelegeerd bestuurder publiekelijk af, maar hebben niet het lef om hier te verschijnen. Waar is mevrouw Gennez?

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, ik stel voor dat u afrondt. We gaan het inhoudelijk debat over de VRT hier niet beginnen!

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zal afronden. U hoeft niet zo ‘gecrispeerd’ te reageren.

De voorzitter: Ik doe niet ‘gecrispeerd’. Ik vraag alleen dat u afrondt.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zou het op prijs stellen als de verantwoordelijken voor de publieke terechtstelling ook ondervraagd konden worden. Het kan niet. Ze zijn hier nu niet. Ik kan nu ook geen vraag stellen aan de minister-president. Ik kan dat straks doen. Ik zal dat ook doen.

Mijnheer de voorzitter, u hebt een politiek spelletje gespeeld. Omdat het zo gevoelig lag, hebt u het thema in samenspraak met de regering naar de commissie verwezen. Dat zijn de ‘truken van de foer’. Die kennen we al lang.

En de minister heeft geantwoord. Misschien moet dit parlement ook weten dat de minister van Media op geen enkele vraag duidelijk heeft geantwoord en meermaals heeft gelogen en de waarheid heeft verdraaid.

De voorzitter: U hebt dat gisteren in de commissie ook al gezegd.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Vanvelthoven, het Reglement van een parlement mag nooit dienen om een parlement te muilkorven. De meerderheid in een parlement moet de democratische ingesteldheid en de grootsheid hebben om de minderheid, de oppositie, de rechten te geven waar die democratisch over moet kunnen beschikken, namelijk het controleren en interpellieren van de meerderheid. Zij moet de regering het vuur aan de schenen kunnen leggen. Dat is nu eenmaal eigen aan het democratische spel. Het mag nooit uitdraaien op een dictatuur van de meerderheid. De jongste dagen heb ik steeds meer de indruk dat dit wel het geval is. Wat me in deze het meest stoort, is dat dit allemaal in scène wordt gezet door sp.a. Als we op zondag van de hand van een commissievoorzitter op Belga lezen wat er de komende week gaat gebeuren, dan zitten we helemaal fout.

Tot slot, mijnheer Vanvelthoven, lijkt het wel of de vroegere stroper intussen boswachter is geworden. Het is een metamorfose van Dr Jeckyll en Mr Hyde. Het is alsof de klauwende leeuw Vanvelthoven een tam konijn is geworden. Toen ik u destijds aan de overkant van de straat bezig zag als Kamerfractieleider van de oppositie, dan zou het kot in een soortgelijke situatie te klein zijn geweest.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, wilt u afronden?

De heer Filip Dewinter: Ik weet niet wat u voor de toekomst is beloofd – misschien opnieuw een ministerpost –, maar vandaag bent u de slaafse en getrouwe dienaar van de regering en van de meerderheid. Mijnheer Vanvelthoven, waarom wordt u niet opnieuw de briesende leeuw, de fractieleider van de oppositie die u was in het federale parlement? U zou dit parlement daarmee een grote dienst bewijzen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer de voorzitter, u bent niet consequent in de trucs die u toepast. De heer Vanvelthoven heeft gezegd dat hij alles zo snel mogelijk wilde bespreken. Daardoor is het VRT-debat verwezen naar de commissie.

Wat Onderwijs betreft, is afgelopen weekend het gat – of wat het ook mag zijn – in de begroting bekend geworden. We hebben een interpellatieverzoek ingediend om dat probleem vandaag aan bod te laten komen, maar dat is geweigerd. Het probleem komt echter ook niet aan bod in de commissie die nu donderdag vergadert. Het wordt wel verschoven naar het begrotingsdebat in de plenaire vergadering. Dat zijn verschillende trucs om het ene weg te stoppen in de commissie en het andere twee weken later aan bod te laten komen in de hoop dat de storm tegen dan gaan is liggen. (*Applaus bij Groen!, Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik ben ook lid van een meer oubollige assemblee, de Senaat, om ze niet te noemen. Ik wil tegenover collegae van andere vergaderingen de lof zingen van dit parlement als een modern parlement.

Daarom ben ik vandaag zo ontgoocheld en eigenlijk ook een beetje verrast. Tijdens mijn wilde jaren heb ik een heel interessant begrip geleerd, met name repressieve tolerantie. Mijnheer de voorzitter, had u dat vandaag gehanteerd, dan zouden wij nu niet ongeveer veertig minuten aan het debatteren zijn over niets. Als er wordt gezegd dat er een probleem is bij de VRT, waarom is het dan niet mogelijk om daarover te debatteren? Er wordt ook gezegd dat er een probleem is met de begroting van Onderwijs. Ik zie de minister van Onderwijs schudden en gebaren maken, maar hij kan het niet zeggen want we mogen er niet over debatteren. (*Applaus bij de oppositie en van de heer Carl Decaluwe*)

Ik begrijp niet waarom u uw minister van Onderwijs doemt tot mime en gebarentaal. Ik begrijp niet waarom u ons doemt tot het ventileren van geruchten. Waarom kunnen wij daar niet over discussiëren? Ik dacht dat dit parlement een modern parlement was. Ik dacht dat u onze voorzitter was, maar u bent blijkbaar inderdaad de minister van het parlement.

De voorzitter: Mijnheer Van Der Taelen, het begrip repressieve tolerantie komt van Herbert Marcuse.

Eerst en vooral wil ik me verontschuldigen voor het feit dat we niet op tijd begonnen zijn. Sinds ik voorzitter ben, is de vergadering altijd stipt om twee uur begonnen. Nu was ik voor één keer vijf minuten later. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Want ik vind, mevrouw Dillen, dat ik ook verklaringen aan de pers mag afleggen over het feit dat er in de afgelopen 48 uur geweldige kritiek was op de meerderheid binnen het Uitgebreid Bureau, en dan vooral op de voorzitter. Ik ben bijna 59 jaar. Ik kan daar zeer goed tegen. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Als u me echter tracht onderuit te halen met het argument dat ik hier vijf minuten te laat ben, dan zal ik daar in het vervolg ook opmerkingen over maken. Ik begin altijd op tijd op een moment dat een aantal parlementsleden niet aanwezig zijn. (*Applaus bij de N-VA*)

Er is heel wat heisa over wat de afgelopen twee à drie dagen gebeurd is. Ik wil u er toch op wijzen dat na, spijtig genoeg, een stemming duidelijk beslist werd het debat over de openbare omroep in de commissie Cultuur te houden. Die stemming werd gevraagd door de oppositie, als ik me niet vergis door de heer Gatz, in het Uitgebreid Bureau. Men heeft mijn mening als voorzitter gevraagd. Ik heb die mening ook heel duidelijk gegeven. In een persbericht geeft LDD me woorden in de mond die ik niet gebruikt heb. Ik heb helemaal geen minachting voor deze plenaire vergadering, mijnheer Vereeck. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

U kunt straks repliceren. Ik heb ook de naam van mevrouw Dillen en de heer Dewinter genoemd. U kunt straks reageren.

De afgelopen vijf jaar heb ik ongeveer alle plenaire zittingen van het begin tot het einde gevolgd. Ik heb dat gedaan uit respect voor dit parlement, mijnheer Vereeck. Tijdens de

vergadering van het Uitgebreid Bureau heb ik ook heel duidelijk aangegeven dat ik het niveau van de debatten in de commissie veel hoogstaander vindt dan in de plenaire vergadering. Daarmee doe ik geen afbreuk aan de plenaire vergadering. Ik heb u echter een aantal voorbeelden gegeven uit de afgelopen jaren. Ik verwijs onder andere naar de voortgangsrapportage in verband met de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM). De vergadering van het Uitgebreid Bureau heeft een beslissing genomen.

Ik wil u toch een paar cijfers geven. Sinds ik voorzitter ben, is er een commissie ad hoc opgericht. Mijnheer Watteeuw, tijdens het politiek reces is die commissie vijf keer bijeen gekomen, onder andere op vraag van de heer Penris, een collega waarvoor ik veel waardering en respect heb. Hij wilde meer weten over BAM. We hebben twee hoorzittingen of zittingen van de commissie ad hoc over BAM gehouden. Er is heel wat heisa geweest over het Vlaams Huis in New York. Ik heb de commissie ad hoc bij elkaar geroepen. Dat was een voor de minister-president heel moeilijk dossier. Er werden vragen gesteld over Opel. (*Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens*)

Mevrouw Ceysens, u kunt straks het woord nemen, dat is geen enkel probleem.

Tot nu toe hebben we zeven actualiteitsdebatten gehouden. Die debatten werden gehouden, meestal, op verzoek van de oppositie. Op verzoek van onder anderen mijnheer Strackx en mevrouw De Waele hebben we op 14 oktober een actualiteitsdebat gehouden. Op verzoek van onder anderen mevrouw Moerman hebben we een actualiteitsdebat gehouden om een oriënteringsproef in te voeren voor eerstejaarsstudenten van universiteiten. Op verzoek van Open Vld en Vlaams Belang hebben we een actualiteitsdebat gevoerd over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging. Op verzoek van onder meer de heer Reekmans, de heer Penris en mevrouw De Ridder hebben we een actualiteitsdebat gehouden over de kilometerheffing in Vlaanderen. Op verzoek van onder meer de heer Penris hebben we een actualiteitsdebat gehouden over de toekomst van de Opelvestiging in Antwerpen. Op verzoek van de heer Sanctorum, mevrouw Van den Eynde en mevrouw De Vroe, alle drie van de oppositie dacht ik, hebben we een actualiteitsdebat gehouden over de fijnstofproblematiek. En ten slotte hebben we op verzoek van Open Vld een actualiteitsdebat gehouden over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering.

Als u dat allemaal op een rijtje zet en dan zegt dat dit parlement monddood wordt gemaakt, dan antwoord ik u dat u spijkers op laag water zoekt. Bovendien heeft de meerderheid van het Uitgebreid Bureau de zaak naar de commissie verwezen. Want, mijnheer Verstrepen, oorspronkelijk waren er drie interpellaties ingediend. Interpellaties worden tot nader order nog altijd behandeld in de commissie Cultuur.

Als u nu echt denkt dat ik er behoefte aan heb om hier een aantal dingen in de doofpot te stoppen, dan wil ik daar nog iets over zeggen. Ik hoorde daarnet dat ik een vraag heb geweigerd van het Vlaams Belang. De heer Wienen wilde graag de minister-president ondervragen. Welnu, mijnheer Wienen, ik begrijp het, u bent nieuw in het parlement, maar ik wil u toch artikel 29 uit ons reglement voorlezen: “De commissie kan, bij volstreekte meerderheid van stemmen, de aanwezigheid van de leden van de Regering vorderen, als een volksvertegenwoordiger dat schriftelijk voorstelt.”

Wij zullen in de toekomst dat woord ‘schriftelijk’ verwijderen, maar u had gisteren aan de commissie kunnen voorstellen dat u de minister-president wilde zien en dat u hem wilde ondervragen. Het reglement is hier zeer duidelijk. Ik heb dat reglement niet uitgevonden, het is in deze plenaire vergadering goedgekeurd.

Er is hier gesproken over de stroper die boswachter wordt en ik weet niet wat nog allemaal. De mooiste illustratie in dit parlement was het BAM-dossier in de vorige legislatuur. Dat is in de commissie tot en met uitgespit. Er is in de plenaire vergadering een debat over geweest. In de commissie waren altijd dezelfde leden aanwezig, nietwaar mijnheer Penris? Dat was

meestal een vrij beperkt gezelschap. Bij die spannende discussies heb ik tijdens de vorige legislatuur een heleboel leden nooit gezien.

Als u klachten hebt over het functioneren van het parlement, dan staat mijn deur op de eerste verdieping helemaal open. Ik heb vorige week een heel aangenaam gesprek gehad met de heer Reekmans. U moet uw klachten niet ventileren in de wandelgangen, u mag ze mij rustig komen vertellen. Ik sta daar open voor. Ik ben de voorzitter van zowel de meerderheid als van de oppositie. Als er een beslissing wordt genomen door het Uitgebreid Bureau, dan is dat een beslissing van het Uitgebreid Bureau.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat we dit dovemansgesprek beter hier beëindigen. In elk geval ben ik van oordeel, of u dit nu graag hoort of niet en of de meerderheid dit nu graag hoort of niet, dat onze rechten als oppositie in deze twee debatten geschonden zijn. Wij gaan niet zover om te zeggen dat de parlementaire democratie hiermee dood is. Dat zou nogal dramatisch zijn.

Maar, mijnheer de voorzitter, er is een stukje in ons gestorven. Daarom gaan wij een minuut stilte houden. *(Alle aanwezige oppositieleiden staan recht en zeggen gedurende een minuut 'shht'.)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord. *(Rumoer)*

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, het is heus nog niet zo heel lang geleden dat de oppositie het Vlaams Parlement verweet de deuren één week te sluiten. Ik dacht dat toen de voorzitter van dit parlement iemand was van de fractie die nu één minuut stilte vraagt. *(Rumoer)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling en intrekking

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Martens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een punt van orde over de agenda, op het risico af dat dit wordt voorgesteld als een punt van regie van de sp.a, maar dat is het uitdrukkelijk niet.

Straks staan er drie voorstellen van resolutie over de klimaattop in Kopenhagen op de agenda. Wij zijn er gisteren in de commissie in geslaagd om een overeenstemming te bereiken tussen de meerderheidsfracties en Open Vld om één voorstel van resolutie in te dienen. Met het goedvinden van dit halfroond zou ik willen voorstellen om dat nieuwe voorstel van resolutie te agenderen en de twee laatste voorstellen van resolutie die voor straks geagendeerd staan, in te trekken.

De voorzitter: Is het parlement het daarmee eens? *(Instemming)*

Dan kunnen we dit aan de agenda toevoegen en kan het nieuwe voorstel van resolutie rondgedeeld worden.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde vraag ik de spoedbehandeling van een voorstel van resolutie van mezelf betreffende het innemen van een eenduidig standpunt inzake de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De voorzitter: Het voorstel van resolutie zal worden rondgedeeld en we zullen ons daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot aanvulling van de agenda**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, wij willen de agenda aanvullen met een motie van mevrouw Michiels en mezelf betreffende een belangenconflict. Het werd gisteren ingediend.

De voorzitter: Is iedereen het daarmee eens? Of gaan we straks eerst de spoedbehandeling doen?

Er zijn twee verschillende zaken. Enerzijds zijn er de voorstellen van resolutie betreffende de Klimaatop, waarover met eenparigheid van stemmen in het Uitgebreid Bureau is afgesproken dat we die aan de agenda zouden toevoegen. Alleen is het zo dat er twee zijn samengevoegd tot één. Dus hebben we die van de meerderheid en die van Groen!. Die kunnen we straks behandelen.

En wat anderzijds de spoedbehandeling betreft, stel ik voor dat we daar straks bij zitten en opstaan over beslissen.

De heer Joris Van Hauthem: Het gaat niet om een spoedbehandeling, maar om een aanvulling van de agenda.

De voorzitter: We zullen daarover straks een beslissing nemen.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de vertragingen bij de uitbetaling van de lonen van de maand november in het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de voorzitter, op 30 november 2009 hebben tienduizenden leerkrachten verontrust vastgesteld dat ze hun loon niet op het juiste moment hebben ontvangen. We weten dit omdat we zelf door heel wat leerkrachten zijn gecontacteerd. Het departement en de vakbonden hebben eveneens tientallen of misschien

zelfs honderden telefoontjes gekregen. Nadien is gebleken dat het wellicht om een fout van Dexia gaat. Dat zullen we straks wel horen. Misschien zou dit voorval met de nodige verontschuldigungen snel zijn vergeten.

Dezelfde week heeft een ander krantenbericht de leerkrachten echter opnieuw opgeschrikt. Volgens dit bericht zou er een probleem zijn met de uitbetaling van de lonen in december 2009. De schabouwelijke communicatie die hierop is gevolgd, heeft heel wat onenigheid binnen de Vlaamse Regering blootgelegd en heeft de leerkrachten zeker niet gerustgesteld.

De minister heeft een slechte beurt gemaakt. Na de besparingen op de mentorenuren, die binnen het onderwijsveld zeer slecht is overgekomen, heeft hij opnieuw slechte punten behaald.

Mijnheer de minister, is er echt een probleem met de uitbetaling van de lonen in november en december 2009? Hebben de leerkrachten redenen om zich zorgen te maken? Waarom of waarom niet? Wat zult u doen om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat bepaalde mensen bij de Open Vld graag problemen tussen mij en de leerkrachten proberen te zien. Die problemen zijn er echter niet. Ik bezoek vaak scholen. Ik hoor die leerkrachten daar niet over klagen. Zij weten immers wat er werkelijk is gebeurd. Het Ministerie van Onderwijs en Vorming heeft alle lonen die deel uitmaken van de begroting 2009, op tijd betaald. Dat zal in 2010 ook het geval zijn. Er bestaat binnen de Vlaamse Regering geen enkele verdeeldheid hierover.

Dexia heeft een fout gemaakt. Het Ministerie van Onderwijs heeft Dexia de tapes met betrekking tot 42.700 personeelsleden bezorgd. Dexia moet dit uitvoeren. Tijdens die uitvoering heeft Dexia een technisch probleem gekregen. Ik citeer het bericht dat Dexia zelf heeft verstuurd: “Vandaag, 1 december, werden 42.700 salarisbetalingen van het beleidsdomein Onderwijs in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap met een dag vertraging uitgevoerd. Oorzaak was een technisch probleem bij Dexia. Klachten van begunstigde rekeninghouders zullen door Dexia individueel worden behandeld. Dexia Bank stuurt het verwerkingsproces bij en verontschuldigt zich voor dit incident.” Dexia Bank heeft tevens een mailadres voor schriftelijke klachten bekendgemaakt.

Dexia heeft de salarissen een dag te laat betaald. Het Ministerie van Onderwijs heeft de tapes op tijd overgemaakt. Ons valt niets te verwijten. Ik betreur dat mevrouw Vanderpoorten krampachtig probeert een onbestaande link tussen twee berichten te leggen. (*Applaus bij sp.a*)

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Volgens mij onderschat de minister bepaalde zaken. Het gaat om 175.000 mensen. Zij hebben in de krant moeten lezen dat er wel degelijk problemen zijn. De technische problemen van Dexia zijn slechts één zaak. De lonen van december 2009 zijn een heel andere zaak.

Ik veronderstel dat de minister het eens is met de stelling dat de uitbetaling van de lonen van 175.000 mensen een heel belangrijke aangelegenheid is. Ik heb in de krant echter gelezen dat de minister ontkent wat een ander lid van de Vlaamse Regering halsstarrig volhoudt. Ik vraag me dan ook af wat de minister precies heeft gedaan om de mensen correct te informeren en om te voorkomen dat in de toekomst nog op dergelijke wijze wordt gecommuniceerd.

Minister Pascal Smet: De communicatie is zeer beperkt gebleven. Het gaat slechts om een beperkt aantal kranten. Ik ben hier niet verantwoordelijk voor.

De leerkrachten weten dat de lonen van 2009 tot en met november met middelen van de begroting 2009 worden betaald. Voor december gaat het om middelen van de begroting 2010. Als gewezen minister van Onderwijs zou mevrouw Vanderpoorten dat ook moeten weten. De opdrachten zijn gegeven. Er is geen enkel probleem.

U en sommige anderen proberen een probleem te creëren dat er niet is en proberen leerkrachten bang te maken. Ik heb de indruk dat sommigen hier wensen dat er een probleem is. Dat is het toppunt van cynisme.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de minister, u moet ons niet verwijten dat wij een probleem maken. We hebben de kranten gelezen en de leerkrachten hebben ook de kranten gelezen. Er is een probleem in de regering tussen u en de minister van Begroting. Misschien is het nu opgelost, maar het probleem is er heel duidelijk geweest, ten koste van de gemoedsrust van 175.000 leerkrachten. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken van de inhaalbeweging voor schoolgebouwen

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben vorige week vrijdag in Sint-Jan-in-Eremo in Sint-Laureins op café geweest. *(Rumoer)*

Wat heeft dat te maken met deze vraag? Sinds 1 september van dit schooljaar zijn de gelagzaal en de keuken ingericht als leslokaal. Men is bijzonder creatief geweest en men heeft twee lokalen van een dorpscafé ingericht om de plaatselijke vrije school te helpen alle leerlingen een plaats te geven, met toelating van de Onderwijsinspectie. De leslokalen zijn pedagogisch perfect in orde.

Dit voorbeeld illustreert de ernstige problemen van de schoolinfrastructuur in Vlaanderen. Ik citeer onze eigen Vlaamse bouwmeester: "Gebouwen zijn steeds een spiegel van een maatschappelijk bestel. Zij representeren een maatschappij in de ruime zin. De huidige schoolgebouwen tonen wat de maatschappij investeert in de jeugd. Een school heeft altijd te weinig geld om gebouwen te onderhouden, te verbouwen en opnieuw te bouwen."

Ik vat de geschiedenis van dit dossier even kort samen. De vorige regering heeft op de valreep, op 29 mei, de gunning verleend aan de Fortis-groep. Binnen deze legislatuur hebben de huidige minister en regering gezorgd voor een kaderovereenkomst met deze financiële groep. Op een vraag van mij in de commissie Onderwijs op 8 oktober, hebt u gezegd dat u hoopt dat de financiering voor het kerstreces volledig rond is, maar dat er door deze groep nog financieringsovereenkomsten moeten worden afgesloten.

Mijnheer de minister, wij horen onheilspellende geruchten. Deze kunnen onjuist zijn, maar dan kunt u dit rechtzetten.

Er zijn nu ruim 1600 dossiers met aanvragen voor schoolgebouwen. Er is op dit moment een doorlooptijd van tien jaar. Het is van heel erg groot belang voor het onderwijs dat het DBFM-dossier (design, build, finance, maintain) zo spoedig mogelijk wordt goedgekeurd, niet alleen voor het onderwijs, maar ook voor de bouwsector.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken? Zal alles voor het kerstreces kunnen worden afgerond? Is er uitstel? Hoe zullen we hierover verder worden geïnformeerd?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er is inderdaad een contract close afgesloten die bepaalt dat er een financial close moet komen, wat wil zeggen dat de financierder nationale en internationale lenders moet vinden. Die onderhandelingen zijn bezig. Geen enkel lid van de Vlaamse Regering kan en mag in lopende onderhandelingen in dit soort dossiers publieke verklaringen afleggen. Dat is de deontologie van de minister.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, u daagt me bijzonder sterk uit. Ik ga het debat van daarnet niet overdoen, maar dit antwoord stemt me niet tevreden.

Uw voorganger was soms sober in zijn antwoorden, maar ik kreeg toen telkens wel een antwoord. Ik doe een beroep op de voorzitter van dit parlement en ik hoop dan maar dat het parlement als eerste zal worden geconfronteerd met een eventuele beslissing en dat we het niet in een krant zullen moeten lezen. (*Applaus bij Open Vld, CD&V en LDD*)

De voorzitter: Ik veronderstel dat niemand zich wil aansluiten. We nemen het engagement mee dat het parlement als eerste wordt geïnformeerd als er een beslissing wordt genomen.

Minister Pascal Smet: Mijnheer de voorzitter, er is wel een ministeriële deontologie. In dat soort van onderhandelingen mogen wij niets zeggen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft de suggestie gedaan om het parlement als eerste in te lichten over de stand van zaken vanaf het ogenblik dat er een mededeling over kan worden gedaan.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik heb er alle begrip voor dat er een deontologie moet worden gerespecteerd, maar voormalig minister Vandenbroucke moest die ook respecteren. Die heeft telkens op een correcte manier het parlement geïnformeerd. Ik heb begrip voor een gebrek aan ervaring maar ik geef de nieuwe minister de suggestie dat hij daar eventjes een gesprek over heeft met zijn voorganger.

Minister Pascal Smet: Dat is grof. Ik mag erover niets zeggen.

De voorzitter: We sluiten de discussie af.

Mevrouw Irina De Knop: Mijnheer de voorzitter, ik heb al van bij het begin het woord gevraagd.

De voorzitter: Dat is geen probleem. U hebt het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Ik had eigenlijk een inhoudelijke inbreng willen doen in de discussie, maar ik moet toegeven dat ik als kersvers parlementslid en als oppositielid versta sta over deze gang van zaken. Het lijkt me opnieuw een voorbeeld te zijn van enige onduidelijkheid tussen de coalitiepartners in deze meerderheid, waarom zou deze vraag hier anders moeten worden gesteld?

Het klopt dat er dringend nood is aan een inhaaloperatie. De heer De Meyer haalt terecht de DBFM-operatie aan en de oprichting van de nv School Invest. Ik wil wel even wijzen op een dubbel probleem. Er is dat van de vervanging van bestaande schoolgebouwen. Daarom is het zeer goed dat er een DBFM-operatie is. Maar er is ook de nood aan enige capaciteitsuitbreiding. Omdat u me vraagt het kort te houden, ga ik naar de kern van mijn opmerking. AGION zelf geeft in zijn scholengebouwenmonitor van 2008 aan hoe groot de nood is in een aantal centrumsteden, in Brussel en in Vlaams-Brabant. Als dat allemaal waar is, waarom heeft de regering dan niet in de begroting voorzien dat er bijkomend wordt geïnvesteerd in scholenbouw? De vraag van de heer De Meyer toont eveneens de noodzaak daarvan aan.

De voorzitter: Mevrouw De Knop, u hebt slechts een minuut spreektijd.

Mevrouw Irina De Knop: Mijn conclusie is dat deze regering de verkeerde beslissingen neemt en de verkeerde prioriteiten stelt.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Dit is een heel belangrijk dossier waaraan in de vorige Vlaamse Regering minister Vandenbroucke en de andere ministers verschrikkelijk hard hebben gewerkt om het zo snel mogelijk af te ronden. Minister Smet werkt nu met heel veel

energie om dit dossier zo snel mogelijk te laten landen. Ik draag er samen met hem de verantwoordelijkheid voor dat dat met grote deskundigheid en de nodige voorzichtigheid gebeurt om in de laatste rechte lijn geen fouten te maken die ons achteraf zouden kunnen worden aangewreven.

Ik weet dat heel dit parlement, de heer De Meyer en vele anderen, en ikzelf en minister Smet met hen, liefst morgen zou beginnen met de bouw van die scholen. We doen er alles aan om dat zo snel mogelijk te realiseren. Ik kan u verzekeren dat er deze week nog is overlegd met minister Smet. Samen met hem sta ik er garant voor dat we dat zo snel mogelijk tot een goed einde willen brengen.

Voor de nieuwkomers – zeker voor de oppositie, maar ook voor de meerderheid – is het natuurlijk belangrijk dat er zo snel mogelijk resultaten komen in dit dossier, dat al een heel lange lijdensweg heeft gekend. Ik kan u verzekeren dat minister Smet, bijgestaan door de nodige experts, dit dossier de volgende dagen en weken met de nodige deskundigheid aanpakt. Hij krijgt ter zake mijn volledige steun.

De heer Jos De Meyer: Dezelfde boodschap kan op vele manieren worden gegeven, en hoffelijkheid waardeert ik steeds.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de samenhang in en de slagkracht van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb even overwogen deze vraag niet te stellen. Bij de vorige vraag leek er immers een haar in de boter te zijn. Deze vraag lijkt me echter belangrijk genoeg om ze wel te stellen. Mijnheer de minister-president, waar is de tijd dat er daar een slagkrachtige, coherente regering zat? Ik geef eerlijk toe dat ik ondertussen de smaak van het oppositie voeren te pakken heb, maar af en toe heb ik nog wat heimwee. Het ging immers toch wel vrij goed in die vorige ploeg. Dat was niet altijd het geval: in geen enkele regering gaat het perfect. Er stonden echter sterke mensen aan de top – uzelf, minister Van Mechelen en minister Vandenbroucke – die in staat waren compromissen te maken en de regering vooruit te laten gaan.

We hebben het gevoel dat dit niet langer mogelijk is. We kunnen een aantal voorbeelden opnoemen. Ik zal er niet te lang op ingaan. Dat is het debat van daarnet over de vraag waar we welk onderwerp moeten bespreken. Ik neem daar wat afstand van. Er is de karaktermoord op de gedelegeerd bestuurder van de VRT. Een krant had het vandaag over een moord met voorbedachten rade. Daar waren spanningen over in uw ploeg. Er is het zwarte gat in de onderwijsbegroting van minister Smet. Ik moet dat zo noemen. Er mag geen tegenspraak zijn, omdat dat volgende week wordt besproken.

Minister-president Kris Peeters: U leest de kranten. Dat is al heel positief.

De heer Sven Gatz: Dat is positief, niet? Ik lees elke dag een paar kranten, om bij te blijven.

Dat is dus een probleem dat aanleiding geeft tot spanningen in de meerderheid. Op een vraag van de heer Keulen hebt u vorige week geantwoord dat de werkgroepen van het ministerieel comité Duurzame Antwerpse Mobiliteit (DAM) – over de Oosterweelverbinding en de Lange

Wapper, weet u nog wel? – niet tegen Nieuwjaar zouden kunnen landen, maar veeleer tegen maart. Het lijkt ons dat dit op de middellange baan wordt geschoven.

Binnen de coalitie zijn er onenigheden over topbenoemingen in uw administratie die niet opgelost raken. Ook hangen u een aantal communautaire zwaarden van Damocles boven het hoofd. Ik moet erop wijzen dat het steeds dezelfde mensen zijn die ruzie maken. De hoofdrolspelers, Bart en Caroline, zijn allebei weg. U hebt gisteren in de krant een oproep gedaan tot hen. Ze luisteren blijkbaar niet als u hen rechtstreeks aanspreekt. Daarom hebt u ze in de krant opgeroepen opnieuw vriendjes te worden, omdat u anders niet voortkunt.

Er kan al eens worden gelachen in het parlement. Dat is ook goed, maar mijn vraag is: is de cohesie binnen uw regering sterk genoeg om de financieel-economische crisis die we vandaag beleven, het hoofd te bieden? (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de minister-president, we hadden het zelf niet zo kunnen regisseren. We stellen een vraag over de samenhang binnen de regering en de meerderheid, en tijdens de actuele vraag ervoor blijkt nog maar eens duidelijk dat die cohesie ver te zoeken is. U hebt het graag over het warme Vlaanderen. Ik heb de indruk dat u beter eens zou werken aan een warme regering. Die is er duidelijk niet. Misschien moet u maar eens een voorbeeld nemen aan uw partijgenoot en goede vriend, premier Leterme. Zijn federale regering lijkt momenteel een toonbeeld van samenhang. (*Gelach*)

De incidenten stapelen zich op. De heer Gatz heeft het er al over gehad. Wat de onderwijsbegroting betreft: zevenmaal is het tekort aanvaard, zevenmaal is dat tegengesproken.

In het VRT-debacle werd een notoir lid van de meerderheid zelfs ‘kabouter Wesley’ genoemd. Dat vind ik toch vergaand. De ene meerderheidspartij zegt over de andere dat zij zich bekwaamt in het betere bochtenwerk. Collegialiteit, rust, generositeit zijn volgens mij ver te zoeken. De Standaard had een ingewikkelde grafiek nodig om de interministeriële verhoudingen te schetsen.

Ik vind dit een nadeel want we staan voor een zware crisis. Dat weet u ook. Daarover is iedereen het eens. Het wordt een economische, sociale en ecologische crisis. Er komen nog tienduizenden werkzoekenden bij. Zelfs de werkenden en middenklassers komen in de greep van de armoede terecht. We moeten een ernstig klimaatbeleid op poten zetten. Mijnheer de minister-president, hoe gaat u voor samenhang in de regering zorgen zodat u een antwoord kunt bieden op die crisis?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik vraag me af of de oppositie graag zou hebben dat de regering coherentie mist. U zoekt voorbeelden om dat aan te tonen, onder meer op basis van krantenartikels. Maar er zitten verschillende contradicties in uw vraagstelling.

We zijn zeer intensief bezig met alle gevolgen van de crisis: de herstructureringen, het jobverlies en de massale afdankingen. We zoeken naar een nieuwe dynamiek. Ik hoop dat het parlement daar even intensief mee bezig is. Vrijdag zien we de sociale partners om een duurzaam werkgelegenheids- en investeringsplan af te spreken. Dat is een concreet tegenbewijs van uw beweringen. Sterker nog, ik wil het debat niet heropenen, het heeft al genoeg aandacht gekregen gisteren en vandaag, maar deze Vlaamse Regering slaagt erin op korte tijd duidelijkheid te brengen in een delicaat dossier zoals dat van de VRT. Dat toont aan dat ze de beslissingen treft die men van haar mag en moet vragen.

Mijnheer Gatz, u verwijst naar de zeven werkgroepen en de DAM. Ik hoop dat de Raad van State het GRUP niet vernietigt in een arrest. Het zou zeer onverstandig zijn – en ik hoop dat u daar niet voor pleit – om met oplossingen te komen vóór we dat arrest over het GRUP en het

Pomphuis kennen. Kom me alstublieft niet vertellen dat deze regering niet daadkrachtig werkt. We pakken grote en delicate dossiers doortastend aan.

Misschien hebt u heimwee naar vroegere tijden, mijnheer Gatz. Ik heb vijf jaar regeringservaring. Ik kan u verzekeren dat de regering heel wat moeilijker tijden heeft doorstaan. In 2005 ging het parlement zelfs enkele dagen dicht.

De sociaaleconomische situatie is zeer ernstig. We zijn daar intensief mee bezig. We pakken dossiers aan en nemen beslissingen. De begroting is niet eenvoudig. We hebben ooit discussies gevoerd over de te verdelen extra beleidsruimte. Nu staan we voor zware opdrachten die tot nu toe door de ministers op een zeer goede manier zijn volbracht.

Wat uw bezorgdheid betreft vanuit de oppositie over de samenhang van de Vlaamse Regering waarbij u zich afvraagt of we nog beslissingen nemen, kan ik u zeggen, verwijzend naar andere dossiers, dat wanneer u in een bepaald dossier duidelijkheid vraagt, u sneller duidelijkheid zult krijgen dan u lief is. Wij reageren heel alert.

Als u in bepaalde dossiers, bijvoorbeeld dat over BAM, een snelle beslissing wilt – dat vroeg de heer Keulen de vorige keer – dan ga ik ervan uit dat u inziet dat een beslissing nemen vooraleer er een uitspraak is van de Raad van State, heel onverstandig is. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, u bent een wielrenner, een goede wielrenner en u weet wat het is om de kop te nemen en u doet dat ook. Wat u schijnbaar niet inziet, is dat uw ploeg u niet volgt omdat ze elkaar in de wielen rijden: mevrouw Lieten en de heer Bourgeois, de heer Muyters en de heer Smet.

U kunt mij wel een goednieuwsshow proberen te verkopen en ik ben het over één punt met u eens: we moeten alles op alles zetten om ons economisch weefsel in Vlaanderen zo te behouden en te verbeteren dat er geen jobs verloren gaan. Dat is het enige in uw antwoord waar ik het volledig mee eens ben. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Met BAM ook, omdat het daarmee te maken heeft, uiteraard. Maar in verband met de goednieuwsshow zijn er te veel incidenten geweest, ook vandaag nog. U zegt dat het allemaal in de kranten staat. Ik denk dat u als wielrenner misschien de kans hebt om aan te komen in Parijs, maar uw ploeg zal er niet zijn, die zal in de gracht liggen. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister-president, u bent er erg trots op dat u beslissingen neemt, maar het zou erg zijn als u zelfs dat niet meer doet. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

We zijn het erover eens dat de crisis heel zwaar is, dat we een beleid in de overtreffende trap moeten voeren. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Wat ik zie, is dat we een, door uw partij zo verafschuwde, opendebatcultuur in de overtreffende trap krijgen. Mijn fractie is van mening dat u daardoor niet gewapend bent om de crisis ernstig aan te pakken. Dat is een probleem. We kunnen het ons niet veroorloven dat we een regering hebben die de zaken niet eensgezind aanpakt. U zoekt dikwijls naar efficiëntiewinsten, maar wat het functioneren van uw regering en de samenhang ervan betreft, kunt u nog heel wat efficiëntiewinsten boeken.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik begrijp dat u moet verkondigen dat iedereen samenhangt. Als we dat naar een huwelijk vertalen, weet ik niet wat dat betekent. Volgens mij is het een soort bordeel waar we naar een parenclub gaan en elkaar bedriegen terwijl we erbij staan. Ik weet niet wat dat is, maar u zult het mij wel kunnen uitleggen.

Ik stel vast in de feiten van de laatste week, en niet in krantenartikels, maar onder meer in audiofragmenten – en tot op heden zijn er toch geen buikspreekers of poppenspelers op de

VRT aanwezig? – dat een commissievoorzitter van sp.a, uw partner, mijn fijne collega van CD&V, de heer Van Rompuy, schoffeert. Ik wil het audiofragment hier afspelen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het is niet de regering, maar ik stel vast dat ‘samenhang’ een vreemde definitie is en dat u zegt: de N-VA fietst erdoor, sp.a tegen elkaar en de CD&V tegen elkaar. En over de VRT zegt u dat u de dossiers snel heeft opgelost, maar ik zit te wachten. Wat hebt u opgelost? Er is niets opgelost. De regering heeft nul komma nul opgelost bij de VRT. Er is een interim aangenomen wegens een belangenconflict en die zal het misschien wel eens doen. Als dat een oplossing is van een samenhangend geheel, want dat probeert u hier te verkopen maar ik geloof daar niet in, dan zit het volgens mij niet goed. Ik heb een heel concrete vraag. U zegt dat u de situatie van de VRT hebt opgelost, maar wat hebt u opgelost? De minister kon daar geen antwoord op geven.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik wou alleen maar opmerken dat de minister-president almaar grijzer wordt.

Minister-president Kris Peeters: Dat is juist, maar u gaat me toch niet aanraden om mijn haar te kleuren, mijnheer Dewinter? *(Gelach)*

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, wanneer ik dat opmerk, heb ik het niet alleen over uw politiek discours, maar inderdaad ook over uw haarkleur.

Ik neem aan dat dat alles te maken heeft met de zorgen die u hebt met uw eigen regering. Neem een voorbeeld aan mij: mijn haar is zo zwart als de nacht, ik heb geen zorgen. *(Opmerkingen. Gelach)*

Ik kan me best inleven in de problemen die u nu hebt, al was het maar omdat deze regering uit een onnatuurlijke meerderheid bestaat, een onnatuurlijke meerderheid uit verliezers van links, sp.a, en winnaars van rechts, de N-VA, met in het midden van het bed – zoals steeds – CD&V, dat moet proberen om het evenwicht te behouden. En die breuklijn loopt door uw regering, zowel op het communautaire vlak, op het politieke vlak, met betrekking tot het mediabeleid, en met betrekking tot het onderwijsdossier.

Dat zal u de komende weken, maanden en jaren nog veel kopzorgen en heel veel extra grijs haar bezorgen, mijnheer de minister-president. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister-president Kris Peeters: Ik apprecieer dat men bezorgd is om mijn grijze haren. Die geven ook wijsheid aan, maar ik weet niet of dat in mijn geval zo is. Laat ons daarvan uitgaan.

Collega's van de oppositie, ik begrijp wel dat u probeert te zeggen dat de Vlaamse Regering niet samenhangt. Het enige waar u moet naar kijken, is of er beslissingen worden genomen en hoe snel ze worden genomen, en of we de zaken aanpakken.

Ik wil het nog eens op een rijtje zetten. Vrijdag zien we de Vlaamse sociale partners met een werkgelegenheidsakkoord waar andere regeringen alleen maar kunnen van dromen. Wij hebben in belangrijke dossiers de juiste beslissingen genomen en zullen die hier ook verder verdedigen en toelichten. We hebben ook inzake het VRT-dossier een beslissing genomen. Ik zou graag horen welke voorstellen de oppositie dan wel heeft om dat probleem op te lossen. Dat debat zal verder gevoerd worden in de commissie. Ik heb zelf een tijdje in de commissie Media gezeten als bevoegde minister, en ik stel vast dat diegene die toen steen en been klaagden, nu grote voorstanders zijn van de VRT. Dat is op zich al een heel positieve evolutie.

Deze regering neemt de juiste beslissingen, op basis van het regeerakkoord, en ik ga ervan uit dat we dat de volgende dagen en weken verder gaan doen. Volgende week hebben we hier de

laatste vergaderingen, maar ik kan nu al vaststellen dat iedereen aan een verdiende rust toe is. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, alles wat u mij aangegeven hebt, draait eigenlijk om ViA, het plan dat ons beiden dierbaar is, de mobilisatie van alle levende krachten in Vlaanderen, om van Vlaanderen een topregio te maken tegen 2020. Daarvoor moeten beslissingen genomen worden, en ik zie die momenteel te weinig, tot spijt van wie het benijdt. Er wordt op dit ogenblik niet beslist. We staan stil, en stilstaan is achteruitgaan. Vlaanderen in Actie kennen we niet meer, het is nu Vlaanderen in Achteruitgang. *(Applaus bij Open Vld)*

Minister-president Kris Peeters: Van populisme gesproken!

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister-president, u doet alsof al die incidenten normaal zijn. Dat is dus niet zo. Ik ben erg bezorgd om de aanpak van de crisis, zowel de economische als de sociaal-ecologische. U somt natuurlijk een aantal zaken op die u goed uitkomen, maar het verbaast mij ook niet dat minister Schauvliege met een lege koffer naar Kopenhagen is getrokken. *(Rumoer)*

Dat toont juist aan dat deze regering echt wel een gezamenlijk project nodig heeft, en vooral veel meer samenhang.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden op de VRT

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zal een poging doen om vandaag toch een debatje te ontlokken over de VRT, maar dan wel over een heel specifiek onderwerp, namelijk de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden.

Het Mediadecreet maakt het mogelijk dat levensbeschouwelijke en sociaaleconomische derden uitzendingen op radio en tv brengen. Op dit ogenblik zijn er zo vijf op tv te zien: KTRO, Het Vrije woord, Orthodoxe Kerk, Pro-Erts en de Israëlitisch-Godsdienstige Uitzendingen. Verder zijn er nog een twaalfstal radioprogramma's.

Die verenigingen zijn erkend, en hun erkenningen lopen op 31 december af. Over enkele weken zijn ze hun erkenning kwijt en kunnen ze dus niet langer op radio en tv uitzenden. Het is dus vijf voor twaalf. Welke stappen hebt u ondernomen of zult u ondernemen om verenigingen de kans te bieden programma's via de openbare omroep uit te zenden?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: In een advies van het Rekenhof staat dat de Gezinsbond stricto sensu niet kan worden beschouwd als een levensbeschouwelijke of een sociaaleconomische vereniging. Dat is een probleem. Om dat probleem weg te werken, moet het vigerende decreet worden aangepast. Eenmaal dat is gebeurd, moet het besluit worden gewijzigd, want beide teksten leggen beperkingen op. Nadien kan ik dan een nieuwe oproep tot verenigingen lanceren om zich kandidaat voor een erkenning te stellen en op basis daarvan zendtijd te verkrijgen.

Ik heb begrepen dat er een draagvlak bestaat om het decreet aan te passen. Ik heb daarom met de VRT afgesproken dat in afwachting van die wijzigingen de huidige regeling wordt voortgezet. De huidige verdeling van de zendtijd onder de nu erkende verenigingen blijft

gehandhaafd. De herverdeling van de zendtijd zal gebeuren nadat alle wijzigingen zijn doorgevoerd, een nieuwe oproep tot kandidaten is gebeurd en er een nieuwe lijst van erkende verenigingen is.

De heer Veli Yüksel: Ik ben blij met uw antwoord, mevrouw de minister. Mijn fractie zal meewerken aan de aanpassing van het decreet. Wat is uw timing in dat verband? Wanneer denkt u daarmee klaar te zijn? In januari, februari, maart? Alle verenigingen moeten immers de kans krijgen om een goed dossier samen te stellen en het op tijd in te dienen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mevrouw de minister, proficiat, want uw antwoord aan de heer Yüksel is ter zake. Dat was gisteren wel even anders, maar dat even en geheel terzijde. Geregeld gaat men op zoek naar nieuwe levensbeschouwelijke verenigingen om zo zendtijd op de openbare omroep te verkrijgen. Ik stel vast dat minister Lieten zegt dat er bij de meerderheid een draagvlak bestaat om het decreet en het besluit op dat punt te wijzigen.

Nochtans is tijdens de discussie over de vorige aanpassing van het Mediadecreet inzake uitzendingen door derden gebleken dat zo ongeveer alles is afgeschaft wat er maar over dat punt valt af te schaffen. Jaren geleden zijn de politieke uitzendingen door derden afgeschaft, want die werden oubollig bevonden. Nadien zijn de partijpolitieke spots tijdens de verkiezingscampagnes uit het decreet gelicht. Maar men blijft blijkbaar enthousiaste voorstanders van levensbeschouwelijke derden, hoewel ook die uitzendingen toch wat oubollig lijken en er vandaag genoeg mediakanalen ter beschikking zijn van die verenigingen om hun boodschap uit te dragen. Ik pleit er dus voor om de levensbeschouwelijke derden af te schaffen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, ik stel voor dat u iets constructiefs doet voor de VRT, iets fijns, een geste, zodat de VRT niet in de afgrond glijdt zoals de afgelopen weken. Schaf de levensbeschouwelijke derden af. Als u naar de VRT luistert, zou u weten dat ze dit een blok aan haar been vindt, omdat ze dat moet uitzenden in primetime en dat is vrij lastig. In vele gevallen zijn het genre-DDR-uitzendingen van bepaalde propagandistische spreekbuizen en ideologieën en strekkingen, waar geen hond naar kijkt. Internet zou veel meer volk leveren voor die uitzendingen dan een uitzending op de VRT. Ik schakel die in elk geval uit.

Mevrouw de minister, ik val daarvan van mijn stoel. Ik vraag me af of u dit niet hebt zien aankomen. U hebt het nu over een overgangsmaatregel, maar dat is nogal straf. Het is een soort getelefoneer en bricolage, waarin u toont hoe uw mediabeleid in elkaar zit.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Ik ben een fervent gebruiker van websites, onder meer die van de heer Verstrepen. Ik lees daar niet alleen dat hij de derden zou afschaffen op de publieke omroep, maar dat hij in één beweging de publieke omroep zou afschaffen. Dan is meteen alles gekuist, niet één ontslag, maar 2400.

We moeten voorafgaandelijk een initiatief nemen voor er een besluit komt van de minister met de lijst van erkenningen. In tegenstelling tot wat de heer Wienen zegt, gaat het niet over de toevoeging van een levensbeschouwelijke organisatie, maar van een gezinsorganisatie. We kunnen dit vrij snel doen in dit Vlaams Parlement als we bijvoorbeeld volgende week een decreetswijziging zouden goedkeuren, waarin we naast de levensbeschouwelijke en sociaal-economische organisaties, ook plaats zouden geven aan een gezinsorganisatie. Daardoor zouden we een decretale basis hebben om die op te nemen in de lijst.

Ik heb hierover een drietal weken geleden een tekstvoorstel gemaakt. Ik stel voor dat we dat met een aantal fracties ondertekenen, zodat dat snel kan worden ingevoerd. Vervolgens kan

een besluit worden genomen met de opname van een gezinsorganisatie, wellicht de Gezinsbond.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer De Coene, u zegt dat ik pleit voor de afschaffing van de levensbeschouwelijke uitzendingen door derden en dat dan de hele VRT wordt afgeschaft. Dan geeft u toe dat bepaalde van die afdelingen de hele VRT zijn.

Ik zou het woord ontslag niet in de mond nemen. De heer Wauters is ‘kaltgesteld’ omdat uw vakbond, ACOD, 400 ontslagen door de reorganisatie en de besparingsplannen van de VRT niet zag zitten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Laat ons eerlijk zijn met elkaar. Verzuimd Vlaanderen ligt al een tijdje achter ons. Ik vraag me af of we onze openbare omroep nog altijd moeten openstellen voor levenbeschouwelijke derden. Dit komt uit een tijd dat televisie, internet, beeld en geluid een schaars goed waren. Toen moesten we maken dat het pluralisme in de samenleving werd verdedigd. Dat ligt achter ons, die tijd is voorbij. Mevrouw de minister, ik geef u een tip, u kunt veel geld besparen, schaf die gewoon af.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben graag bereid me aan te sluiten bij het initiatief van het parlement. Ik bereid mijn diensten voor om, als een decreet is goedgekeurd, onmiddellijk de nodige besluiten te treffen zodat we meteen kunnen vragen welke verenigingen erkend willen worden. Dan kunnen we meteen ook de zendtijd toekennen.

De heer Veli Yüksel: Mij maakt het niet uit. Als we een discussie willen over het voortbestaan van de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden, wil ik die aangaan. Ik stel alleen vast dat er in de huidige regeling niets voorzien is. De erkenningen lopen af op 31 december. Wat dat betreft, deel ik de mening van de heer Verstrepen. Ik distantieer me van zijn uitspraken over het voortbestaan van de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden. Als er op dit moment een draagvlak voor is in het parlement, lijkt het me verstandig om de procedures uit te werken om organisaties de kans te geven ervan gebruik te maken.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, u sluit later aan, maar ik wil de oppositie niet in het verdomhoekje duwen. U hebt het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik wil de heer De Coene ermee feliciteren dat hij de tijd vindt om naar de website van de heer Verstrepen te kijken. Ik heb hem al van mijn Facebookpagina gegoooid. Hij is geen vriend meer van mij. Hij is te lastig op Facebook. (*Gelach*)

Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat was gisteren eventjes anders. We zijn te weinig vooruitziend geweest. Ik hoor u nu aankondigen dat we daar ‘rap-rap-rap’ een decreet over moeten goedkeuren. Ik zou dat even willen afremmen. Ik wil daarover een grondig debat in de commissie Media. Als we iets organiseren, moet dat ernstig en evenwichtig gebeuren.

De voorzitter: Daar sluit ik mij volledig bij aan.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de financiële gevolgen voor de Vlaamse gemeenten van het federale spreidingsplan voor asielzoekers

ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken,

Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de financiële gevolgen voor de Vlaamse gemeenten van het federale spreidingsplan voor asielzoekers

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Uit het spreidingsplan 42 van de federale regering blijkt dat van de 7500 asielzoekers die toegewezen worden aan de gemeenten, er uiteindelijk 6500 in Vlaanderen zullen terechtkomen. Dat is 86 tot 87 percent van het totaal. 11 percent gaat naar Wallonië. Een heel kleine minderheid gaat naar Brussel. De meeste Waalse provincies nemen gemiddeld 3 percent van het totale aantal nieuwe vluchtelingen op. Vijf buurgemeenten van de stad Gent nemen bijvoorbeeld evenveel asielzoekers op als heel de Waalse provincie Henegouwen.

Dat leidt tot moeilijke situaties. Wij betalen de factuur in Vlaanderen. Het maatschappelijk draagvlak wordt steeds kleiner, de overlast steeds groter. Onze OCMW's kunnen dit niet meer aan. Dat bleek deze week nog in de Antwerpse gemeenteraad: 85 percent van de cliënten, tussen aanhalingstekens, van het Antwerpse OCMW is tegenwoordig allochtoon, vreemdeling. Het zijn voor het overgrote deel asielzoekers en aanverwanten, die van een leefloon of iets soortgelijks moeten leven.

Dit kan niet blijven duren. Hoe lang zal de Vlaamse Regering dit nog tolereren? Iemand van de N-VA heeft dit federaal aangeklaagd. Fantastisch. Maar hier had u iets kunnen doen, al is de termijn om hierover een belangenconflict in te dienen helaas alweer verstreken. Mijnheer de minister, hebt u andere middelen van protest in uw binnenzak zitten? Hoe gaat u op zijn minst proberen om dit erg onheuse en onfaire spreidingsplan tegen te houden? Of is het opnieuw knikken en slikken?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we worden opnieuw geconfronteerd met de asielproblematiek. Die is niet typisch voor Vlaanderen of Europa, maar voor de hele wereld. Je kunt er op verschillende manieren tegen aankijken, maar het blijft een inтриeste aangelegenheid. We kunnen ons moeilijk inleven in wat die mensen al hebben meegemaakt en wat hen dikwijls nog te wachten staat. Dat neemt niet weg dat wij ons deel van de verantwoordelijkheid moeten nemen. De Vlaamse overheid moet een billijk deel van de lasten dragen. Maar het moet billijk en rechtvaardig gespreid worden.

De heer Dewinter heeft de cijfers van de spreiding vermeld: 88 percent in Vlaanderen, 11 percent in Wallonië en 1 percent in Brussel. In absolute cijfers betekent dat 6552 in Vlaanderen, slechts 840 in Wallonië en 53 in Brussel. Dat is toch wel een duidelijke scheeftekening. Dat betekent ook dat heel wat OCMW's nu ongevraagd en onverwacht met een extra druk worden geconfronteerd. Zij moeten voorzien in extra opvang voor die mensen, zij moeten tegemoetkomen in de medische kosten, die dikwijls hoog kunnen oplopen en zij moeten instaan voor de betaling van het leefloon. Dat wordt hun slechts onder bepaalde voorwaarden terugbetaald.

Heel wat kleine landelijke gemeenten hebben de cijfers gekregen: ruim 70 plaatsen in Scherpenheuvel-Zichem, 55 in Kruishoutem enzovoort. Heel wat Vlaamse gemeenten moeten voorzien in 50 à 80 plaatsen terwijl er maar één Waalse gemeente is die in meer dan 30 plaatsen moet voorzien.

Mijnheer de minister, bij de bespreking van de beleidsnota Binnenlands Bestuur in de commissie heb ik gezegd dat wij van u verwachten dat u binnen de Vlaamse Regering maar ook tegenover de federale overheid de belangen zult verdedigen van de lokale besturen. U beschikt over verschillende middelen om dit aan te kaarten bij de federale overheid. Welke middelen zult u daartoe hanteren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De problematiek is inderdaad bekend, voor iedereen maar zeker in dit halfroond. De cijfers zijn duidelijk. Er bestaat een grote wanverhouding in de solidariteit Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Tot 88 percent van de asielzoekers zou door het spreidingsplan 42 worden toebedeeld aan Vlaanderen. Daar zijn grote problemen mee. Heel wat gemeenten en steden zijn verrast door de omvang van wat hun wordt toebedeeld. Ik heb een paar cijfers bij me. Schilde stijgt van 29 naar 124, wat meer is dan de hele provincie Namen, waar er maar 110 zijn. Evergem stijgt van 11 naar 61, Bree van 17 naar 62. Zogezegd gaat het om rijkere gemeenten. Ik stel echter vast dat de rijke faciliteitengemeenten daar niet aan moeten participeren. Drogenbos, Wemmel, Wezembeek-Oppem, Sint-Genesius-Rode vangen geen enkele asielzoeker op. Voor Linkebeek zijn er 15, voor Kraainem 21. De discrepanties zijn gekend. Het is onbegrijpelijk dat dit spreidingsplan op die manier is rondgegaan.

Er zijn twee problemen. Er is een probleem met de parameters die zijn vervat in het koninklijk besluit van destijds waar Vlaanderen benadeeld uitkomt. Verder zijn er zware problemen met de berekeningen. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) is van oordeel dat de gegevens die zijn ingebracht, of de berekeningen zelf fout zijn. Fedasil heeft trouwens tweemaal een correctie aangebracht. De gemeenten hebben drie opeenvolgende brieven gekregen met het aantal mensen dat hun wordt toebedeeld.

Wat me bijzonder stoort, is dat de federale regering niet ingaat op de vraag van de VVSG om daarover gehoord te worden. De VVSG heeft begin oktober aan de federale regering gevraagd om daar een onderhoud over te hebben. Zij heeft die vraag herhaald. De federale regering antwoordt daar zelfs niet op. Ik vind dit ongehoord. Ik vind niet dat de regering op die manier met de belangenbehartiger van haar steden en gemeenten kan omgaan.

Intussen heb ik weet van minstens een gemeente die naar de Raad van State is getrokken, met name Maarkedal. Het aantal van die gemeente is gestegen met 1425 percent. Zij vecht dit aan bij de Raad van State.

Ik heb vorige week de premier gezien en ik heb de problematiek van asiel, migratie en inburgering aangekaart. Er is afgesproken dat daarover een overleg zal worden georganiseerd. Mijn kabinet is al in overleg met de federale regering om het geheel van de problematiek in kaart te brengen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, overleg is niet voldoende. Dat is al lang niet meer voldoende. Als u niet meer doet dan overleggen over deze problematiek, dan lukt het nooit. In de federale regering lacht men met het overleg dat u voorstelt.

Ik denk dat de Vlaamse Regering haar tanden moet laten zien en dat de Vlaamse overheid scherper uit de hoek moet komen. U had de kans om een formeel protest aan te tekenen via een belangenconflict. Opnieuw hebt u dat niet gedaan. U, als N-VA-minister, hebt verzaakt om dat te doen voor zo'n belangrijk dossier. Ik vind dat spijtig. Als u dat wel had gedaan, had u werkelijk laten zien dat we niet met ons laten sollen. Waarom legt u dat niet voor aan het Overlegcomité? Waarom gaat u niet zo ver aan de Vlaamse steden en gemeenten te zeggen daar een halt aan toe te roepen en geen enkele asielzoeker meer te aanvaarden zolang het spreidingsplan niet op een billijke manier wordt georganiseerd? Als minister kunt u een minimum aan – en mag ik de woorden van vlak na de verkiezingen van uw eigen voorzitter gebruiken? – burgerlijke ongehoorzaamheid aan de dag leggen. Een klein beetje buiten de lijntjes kleuren, zou ongetwijfeld de intentie van de Vlaamse Regering duidelijk maken dat het u echt wel menens is. Als ik uw antwoord hoor, dan blijft het bij overleggen, praten en nog eens praten, zonder dat er daadwerkelijk wordt opgetreden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Lieven Dehandschutter: De reactie van de heer Dewinter doet mij denken aan zijn 'bezemstijl' van enkele jaren geleden. (*Rumoer*)

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We verwachten van u inderdaad dat u de zaak aankaart bij uw federale collega en dat u, afhankelijk van het antwoord en het resultaat dat al dan niet wordt bereikt, zult overwegen welke mogelijke stappen daarna genomen kunnen worden.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de voorzitter, de minister zegt terecht dat er overleg nodig is. We moeten tussen twee klippen varen. Enerzijds hebben de asielzoekers weinig boodschap aan de communautaire discussies in dit land. Anderzijds is er duidelijk een scheefrekkingsproces tussen het noorden en het zuiden met betrekking tot de verantwoordelijkheden die de besturen moeten opnemen. Voor heel veel gemeentebesturen komt dit als een totale verrassing. Ze weten niet goed waaraan ze dit te danken hebben. De parameters zijn onduidelijk. Om onze verantwoordelijkheid, ook die vanuit het lokale bestuur, goed te kunnen opnemen, hebben we recht op en behoefte aan duidelijkheid over die criteria, een goede spreiding over het hele land en aan een opheldering over die zeer ondoorzichtige besluitvorming.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, ik heb één aanvullende vraag voor de minister. Het is een goede zaak dat er overleg is met de federale regering. Het dossier is het waard om op de agenda te staan van het Overlegcomité. Mijnheer de minister, weet u dat de regering ook overweegt om de bestaande onthaalcentra voor politieke vluchtelingen verder uit te bouwen met containerparken om vluchtelingen op te vangen? Op dit moment draaien die bijna allemaal op hun maximumcapaciteit. In sommige gevallen gaat het om 450 politieke vluchtelingen. De oorzaak daarvan is dat er geen uitwijzingsbeleid is. Men overweegt nu om deze centra verder uit te bouwen met containerparken om vluchtelingen tijdelijk op te vangen. Zoals u weet, zijn deze uitbreidingen onderworpen aan een bouwvergunning, aan het oude artikel 127. De Vlaamse Regering is daarvoor bevoegd.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Mechelen, ik zal dat nagaan. Ik zal dat ook signaleren aan minister Muylers.

Collega's, ik doe wat ik moet doen. Mijnheer Dewinter, uw holle retoriek voegt niets toe aan de zaak. U zegt hier dat er maatregelen genomen moeten worden, dat er overleg moet worden gepleegd. Ik weet het sinds vorige week. Ik heb een initiatief genomen. Ik pleeg rechtstreeks overleg met de premier, die nota bene bevoegd is voor de coördinatie van het beleid inzake asiel, migratie enzovoort. Ik kan niet rechtstreeks handelen. U zegt dat ik naar het Overlegcomité moet stappen. Het Overlegcomité is een overlegorgaan. U zegt dat dat een nutteloos orgaan is. U vraagt dat de Vlaamse Regering haar tanden toont. Wie moet zijn tanden tonen? Het zijn de steden, de gemeenten die de ontvangende partij zijn. Dat is niet de Vlaamse Regering.

Ik pleeg overleg en tracht een resultaat te halen. Het eerste wat men in een beschaafde samenleving doet, is overleg plegen. Ik heb rechtstreeks contact gehad met de premier. We hebben afgesproken dat we de hele problematiek aankaarten. We zullen zien wat het resultaat is. Ik vind het ongehoord dat ik pas vandaag verneem dat de federale regering tot nu toe niet is ingegaan op de vraag van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) om overleg te plegen. De VVSG is ervan overtuigd dat er hoogstwaarschijnlijk zware fouten zijn gemaakt.

Ik heb hier cijfergegevens van steden en gemeenten waaruit blijkt dat het aantal spectaculair stijgt. Fedasil heeft tot drie keer toe een brief gestuurd naar de steden en gemeenten. Ik vind het elementair dat je overlegt in een beschaafde samenleving, dat de federale overheid de VVSG heel snel ontvangt, dat die zaken uitgeklaard worden. Ik doe in elk geval wat ik moet doen. De enige mogelijkheid die ik nu heb, is in overleg gaan. Wachten op het Overlegcomité, de hoogmis van het overleg, die heel zelden leidt tot oplossingen en waar je enkele minuten hebt om dossiers aan te kaarten, lijkt mij niet de goede oplossing. De goede

oplossing is rechtstreeks spreken met de bevoegde personen. Ik doe dat. En het probleem dat de heer Van Mechelen aankaart, signaleer ik aan mijn collega Muyters.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, u verwijt mij holle retoriek en dergelijke meer, ik verwijt u hypocrisie. U zegt dat u het niet weet en dat u geen belangenconflict kon inroepen omdat u slechts een week op de hoogte bent. Bespaar mij altijd diezelfde uitleg. Kijk, daar zit er een: een CD&V'er. *(Wijst naar minister Jo Vandeurzen)*

U zit met CD&V in de regering. Hij was zelfs federaal minister tot voor kort. Altijd die spreidstand. Altijd die hypocrisie. Terwijl men in de federale regering zit met diezelfde partij, die een spreidingsplan opstelt waarvan u zegt dat het ongehoord is en beschamend en een kaakslag voor Vlaanderen en dat soort dingen, doet die ene partij alsof ze van niets weet, alsof haar neus bloedt. Aan dat soort van schijnvertoningen doe ik al een tijd niet meer mee. Als u consequent wil zijn, wijs dan diezelfde partij, die in de Vlaamse Regering mee in de meerderheid zit, op haar verantwoordelijkheden. Praat met uw CD&V-collega's in de Vlaamse Regering en zeg dat u dit niet meer pikt van hun collega's in de federale regering. Dan hebt u gesproken.

Nog één woordje voor de woordvoerder van CD&V, die hier nu ook de spierballen komt rollen alsof hij niet in dezelfde partij zit die het spreidingsplan op federaal vlak mee heeft goedgekeurd. Hij zegt dat de asielzoekers geen boodschap hebben aan het communautaire gehakketak. Ik zeg tot de CD&V'ers dat de Vlamingen geen boodschap meer hebben aan asielzoekers. Dat is de realiteit en dat zou u moeten respecteren, maar dat doet u niet.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer Dewinter bewijst met de manier waarop hij over asielzoekers spreekt, nogmaals wat al gekend is. Het gaat nog altijd over mensen. In het belang van die mensen en van alle mensen moeten we een billijke oplossing zoeken. Zo doet de N-VA aan politiek. Dat verwachten en vragen wij van onze minister: dat hij aandacht heeft voor de noden van de mensen, dat hij ze niet letterlijk en figuurlijk in de kou laat staan en dat de lasten die hierdoor ontstaan voor de samenleving, op een billijke en rechtvaardige manier worden gespreid. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over eentalige straatnaamborden in de faciliteitengemeente Ronse

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, voorzitter, collega's, tot voor kort was het op communautair vlak een beetje windstil in Ronse. Ik heb moeten vaststellen dat daar een plotse opwelling van communautaire druk is gekomen.

Mijnheer de minister, we hadden het deze voormiddag nog over de studie-Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld. U zei zelf dat dat is getoetst door professor Veny. Die zegde dat dat allemaal niet gaat. Nu zegt de Vlaamse Regering dat zij nog eens een derde piste gaat zoeken. Uiteindelijk heeft wat professor Boes heeft gezegd, geen wettelijke grond. Nu moet ik vaststellen dat men vorige week in Ronse, een van de gemeenten die de taalfaciliteiten zou moeten naleven, een nieuw straatnaambord heeft, voor de Cypriaan De Rorestraat. Dat is een heel mooie naam, maar het bord is eentalig. De schepen voor Cultuur, onze oud-collega Joris Vandenbroucke van sp.a-spirit, zegt dat hij het weet en dat hij met de wettelijkheid aan het flirten is. Maar, zegt hij, we zullen wel zien hoe de Franstaligen daarop zullen reageren.

Ik vind dat de minister moet zeggen dat dit niet gaat. Zolang geen eventuele regeling is getroffen, gaat het om een overtreding van de wet. Momenteel gaat dit dus niet.

Mijnheer de minister, de plaatselijke mandatarissen weten goed dat deze situatie onwettelijk is. Wat zult u doen om dit recht te zetten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik ben niet op de hoogte van een beslissing van het stadsbestuur van Ronse. Die beslissing is mij zeker niet bezorgd. Het gaat om een prachtige straatnaam. Ik veronderstel dat de heer Van Eyken er zelf lyrisch van wordt. Als minister van Binnenlands Bestuur kan ik enkel optreden tegen beslissingen van steden en gemeenten die me worden bezorgd. Indien die beslissing zou zijn genomen, zeg ik hic et nunc dat ik hiertegen niet zal optreden.

Zoals de heer Van Eyken zelf heeft aangehaald, is er eigenlijk geen zware discussie. Er zijn wel verschillende meningen. Professor Boes en anderen hebben verklaard dat straatnaamborden niet onder de taalwetgeving vallen. Het gaat niet om mededelingen aan het publiek. Die borden richten zich ook tot andere mensen. Het Vlaams regeerakkoord stelt dat de Vlaamse Regering maximaal alle denksporen in verband met de vernederlandsing van het straatbeeld zal onderzoeken. In het licht van deze bepaling zou ik, indien een dergelijke beslissing me zou worden voorgelegd, niet optreden. Indien dit tot een uitspraak van het hoogste administratieve rechtscollege zou leiden, zullen we uiteindelijk meer weten.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, uw antwoord ontgoochelt me diep. *(Gelach)*

Het stadsbestuur van Ronse kleurt buiten de lijntjes. U wilt blijkbaar een onwettige beslissing toelaten. Ik vind dit een minister onwaardig. U bent de behoeder van de wetten. Er is nog steeds een wet die stelt dat de straatnaamborden in de faciliteitengemeenten en in de gemeenten met een bijzonder statuut in de twee landstalen moeten worden opgemaakt.

Ik zal u een foto van het straatnaambord overhandigen. Daardoor zult u op de hoogte zijn. Verder kan ik u ook melden dat vorige week in Het Nieuwsblad een persbericht is verschenen. In dat persbericht verklaart de verantwoordelijke dat het bord is ingehuldigd. U moet bijgevolg niet stellen dat u hier niets van weet. Ik hoop in elk geval dat u nog zult optreden.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mijnheer de voorzitter, ik ben zelf uit Ronse afkomstig. Met zijn uitspraak over het lyrische karakter van de straatnaam heeft de minister het alvast bij het rechte eind. Cypriaan de Rore was al een ambassadeur van Vlaanderen lang voor het Vlaams Parlement is opgericht. Hij was een componist van madrigalen. In zijn tijd stond hij op het niveau van Monteverdi en van Orlandus Lassus.

Ik wil de heer Van Eyken bedanken omdat hij Ronse aan de agenda van het Vlaams Parlement heeft toegevoegd. Deze actuele vraag biedt me de gelegenheid de inconsequentie van zijn partij aan het licht te brengen. Ik nodig hem uit om met mij naar Vloesbergen of naar Edingen te gaan. We zouden daar samen kunnen nagaan op welke manier de gemeentediensten de faciliteiten voor Vlamingen toepassen. Ik nodig hem eveneens uit zijn collega's in het Waals Parlement te vragen daar eens een actuele vraag over de toepassing van de faciliteiten te stellen. Die faciliteiten worden daar niet toegepast. Het personeel is eentalig Franstalig. In Ronse worden de faciliteiten nog te uitgebreid ter beschikking van de Franstaligen gesteld.

Op een ander vlak is de heer Van Eyken wel zeer consequent. De initiatieven van zijn partij zijn steeds bedoeld om de verfransing van Vlaanderen maximaal te dienen.

Wanneer zal uw gemeenschap de school in Komen subsidiëren, wat ze wettelijk moet doen? Waar blijft uw consequentie?

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik heb nog een vraag. Het gaat hier niet over één straat, maar over twee straten. Mijnheer Van Eyken, als u een vraag stelt, moet u zich beter informeren. De schepen waarover u het hebt, Joris Vandenhoecke, is wel degelijk van CD&V-strekking en is geen sp.a'er.

Mijnheer de minister, als binnenkort alle straatnaamborden in Ronse eentalig zullen worden, zult u dan dezelfde houding blijven aannemen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer Van Eyken, het gaat hier om een eigenaam. We hebben de uitleg gekregen en we leren ook nog iets bij. Het komt er dus op neer dat het woordje 'rue' is weggelaten. Proficiat, een staatszaak die van levensbelang is voor alle inwoners van Ronse.

U zwaait met woorden als 'respect voor de taalwetten', 'naleven van de taalwetgeving', 'faciliteitenregeling'. Uit uw mond klinkt dit een beetje hol. U bent een van de grote verdedigers van een aantal kandidaat-burgemeesters in de Vlaamse Rand die er dagelijks een sport van maken om de taalwetgeving aan hun laars te lappen en niet toe te passen.

De ervaring met de toepassing van de taalwetgeving leert ons dat het enkel en alleen een zaak is geweest van de immer brave, de immer rechtgeschapen Vlamingen en niet van de Franstaligen. Oh ja, wanneer het hun goed uitkomt, dan wel, maar als het hun wat minder goed uitkomt, dan is het een heel ander verhaal. Het niet-toepassen van de taalwetgeving in de ziekenhuizen in Brussel en bij de mug-diensten in Vlaams-Brabant, is wel van levensbelang en van een totaal andere orde dan een straatnaambordje. Het is inderdaad een legitieme en plausibele interpretatie van de taalwetgeving, van de faciliteitenregeling.

Mijnheer de minister, wat mij betreft mag u het gemeentebestuur van Ronse en van andere gemeentebesturen als het nodig is, zeker aanmoedigen. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ben blij dat er eens over Ronse wordt gesproken. Ronse is een stad in het zuiden van Oost-Vlaanderen die het om allerlei redenen sociaaleconomisch heel moeilijk heeft. Het stadsbestuur, onder leiding van CD&V, probeert er al jaren iets aan te doen met een offensief beleid. De Vlaamse Regering steunt dit ook.

Het is dus goed dat er aandacht is voor Ronse, al is het jammer dat het op deze manier moet gebeuren. Het gaat inderdaad over één of twee straatnaambordjes met een Nederlandstalige benaming.

Mijnheer Van Eyken, het is al door collega's gezegd, maar de toepassing van de faciliteiten door een aantal Waalse of Duitstalige gemeenten is van een heel andere orde dan hoe het vrij rigoureuus in Ronse gebeurt. Ik zou eerst en vooral daar eens naar kijken.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, als Gentenaar heb ik een speciale affiniteit met Ronse omdat het dialect van Ronse lijkt op het dialect van Gent.

Ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Ik heb er maar één ding aan toe te voegen. Het geval Ronse bewijst dat de faciliteiten een ander effect hebben dan oorspronkelijk bedoeld. De oorspronkelijke bedoeling was om Franstalige inwoners die er al waren te faciliteren en voor te bereiden op hun integratie in de Vlaamse gemeenschap.

Ronse wordt inderdaad sterk getroffen door de economische crisis. De huizen zijn er goedkoop. De faciliteiten creëren een heel bijzonder aanzuigeffect op de Waalse bevolking in

Henegouwen waardoor de Franstaligheid weer toeneemt. Ronse was bevrijd van het franskiljons elitair bewind, maar er is nu weer een toename van de Franstaligheid. Het is misschien een gelegenheid om ons eens te bezinnen over het faciliteitenregime in Ronse.

Mijnheer Van Eyken, uw betoog zou inderdaad aan gezag winnen, als u bij de Franstalige gemeenschap zou aandringen op een strikte toepassing van de taalwetgeving door hen.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik ben het helemaal eens met de uiteenzetting van de laatste spreker. Mijnheer Van Eyken, uw interesse voor Ronse leidt minstens tot vreugde bij twee van uw collega's. Waar hebt u dat aan verdiend?

Ik betwist ten eerste uw stelling dat er een wet is die zegt dat straatnaamborden in faciliteitengemeenten in twee talen moeten worden opgemaakt. Er is discussie over het feit of dit al dan niet mededelingen zijn aan het publiek. Dan is er nog de vraag over welk publiek het gaat. Er komen immers ook andere mensen in Ronse, zoals u blijkbaar ook. Er is dus een goede reden om te zeggen dat dat niet onder die bepaling valt. Een autoriteit zoals professor Boes verdedigt die stelling.

Ik zal in het licht van het regeerakkoord daar niet tegen optreden, mijnheer Tack, laat dit duidelijk zijn. Mijnheer Van Eyken, ik ben een beetje verrast dat u door mijn antwoord ontgoocheld bent. Nog vanmorgen hebt u een pleidooi gehouden in de commissie om meer aandacht te hebben voor het aanleren van het Nederlands aan kinderen van anderstalige ouders in Vlaams-Brabant. Ik dacht dat u zich zou verheugen over deze maatregel die ertoe zal bijdragen dat Franstaligen het woordje straat zullen aanleren. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Christian Van Eyken: U haalt mijn betoog van vanmorgen uit zijn context. Het ging over de problematiek van het secundair onderwijs en de gebrekkige kennis van het Nederlands daar.

Uit alle tussenkomsten van de parlementsleden en de Vlaamse Regering stel ik vast dat een provocatie van een bestuur dat buiten de lijntjes kleurt, wordt bedekt met de mantel der liefde en dat men er niets aan zal doen.

Mijnheer de minister, ik zal u de foto overhandigen zodat u kunt weten waarover het juist gaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van de wachtlijsten in de gehandicaptensector

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van de wachtlijsten in de gehandicaptensector

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit recente cijfergegevens van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) blijkt dat de cijfers van de wachtlijsten toegenomen zijn. In juni vorig jaar waren er 10.500 wachtenden in de zorgsector, in juni van dit jaar spreken we over 11.837 wachtenden.

We hebben de laatste jaren een aantal ministers op het departement Welzijn gekend die van het verkleinen van de wachtlijsten een speerpunt in hun beleid wilden maken. De cijfers van vandaag spreken tegen dat er enig resultaat is geboekt.

Mijnheer de minister, u zult ongetwijfeld de ambitie hebben om die wachtlijsten te verkleinen. Dat blijkt uit het feit dat u in de begroting in een extra budget voorziet van

ongeveer 22,5 miljoen euro. Precies uit een studie van het VAPH blijkt dat een minimum van 250 miljoen euro noodzakelijk zal zijn om tijdens deze legislatuur de wachtlijsten weg te werken. Dat betekent jaarlijks minstens 50 miljoen euro.

Mijnheer de minister, u ziet dat met de extra budgetten waar uw begroting in voorziet, we er niet zullen komen. Bent u bereid om alternatieve zorgvormen te ondersteunen, namelijk persoonsgebonden budgetten en de private initiatieven van de Thomashuizen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik beschik uiteraard over dezelfde cijfers. Het is misschien goed ze even in perspectief te zetten. 11.837 mensen die wachten in urgentiecode 1, de meeste dringende code, is een stijging ten opzichte van vorig jaar met 13 procent. Misschien nog belangrijker is dat het bijna een verdubbeling inhoudt ten opzichte van 2004. Dat vinden wij bijzonder zorgwekkend.

De verklaring voor deze stijging die ik heb gekregen van het VAPH, laat me voor een deel onbevredigd. Het agentschap verwijst naar een betere diagnosticering en naar de stijging van het aantal kinderen waarbij autismespectrumstoornissen worden vastgesteld. Ik wil aannemen dat daar een probleem rijst, maar dat verklaart niet waarom op zes jaar tijd het aantal mensen met een dringende zorgnood is verdubbeld: alsof vijf jaar geleden geen autisme kon worden vastgesteld bij kinderen die een zo groot probleem zouden hebben dat ze binnen het jaar een antwoord op hun zorgnood zouden moeten kennen. Ik wacht dus op een meer steekhoudende verklaring daarvoor.

Ik werd nog meer bezorgd toen ik de cijfers zag van de beantwoorde zorgvragen. Vorig jaar werden er 2627 zorgvragen beantwoord. Voor elk van die mensen heeft dat ongetwijfeld aanleiding gegeven tot een zucht van opluchting, maar het is wel een stagnering – een lichte daling, die technisch kan worden verklaard – ten opzichte van het jaar ervoor. Het uitbreidingsbeleid wordt onverkort doorgetrokken, dus had ik daar graag een verklaring voor gehad. Zowel de stijging van het aantal zorgvragen als de stagnering van het aantal beantwoorde zorgvragen roept vragen op. Er is hier al verwezen naar uw intentie om te blijven investeren in het beantwoorden van zorgvragen. We baseren ons onder meer op een studie die het VAPH op het einde van de vorige legislatuur heeft gemaakt en waarin werd uitgegaan van een soort natuurlijke groei. Als ik die natuurlijke groei vergelijk met deze groeicijfers, vraag ik me af in welke mate die studie en die prognoses nog houdbaar zijn.

Mijnheer de minister, hoe gaat u om met die cijfers? Wat is het antwoord erop? Cijfers noemen is één ding, maar ik had graag geweten wat we eraan gaan doen.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het klopt dat het agentschap halfjaarlijks rapporteert over de evolutie van de centraal geregistreerde zorgvragen. Het lijkt me nuttig om het hele persbericht te lezen. Uiteraard is er een enorme stijging, als we vergelijken met dezelfde periode van het jaar ervoor. Er wordt ook gezocht naar verklarende elementen.

Eerst wil ik nogmaals in alle duidelijkheid zeggen dat de problematiek zeer ernstig is, dat de noden zeer groot zijn, en dat we daar onverkort in moeten blijven investeren. Dat is een belangrijke prioriteit voor dit parlement en voor de regering. Die analyse wordt door zo'n persbericht natuurlijk alleen maar ondersteund. Ze onderbouwt alleen maar onze overtuiging. Sommige leden vinden dat het net is alsof we die problemen niet willen erkennen. Het tegendeel is waar: dit is een bevestiging van het feit dat hier onverkort voort in moet worden geïnvesteerd.

Het VAPH heeft anderzijds ook getracht aan te geven dat een aantal dingen ook kunnen worden verklaard door een betere manier van diagnosticeren, en door het vroeger diagnosticeren. Het agentschap heeft aangegeven dat dit een instrument in ontwikkeling is, waarin

we een aantal van dit soort inschattingen moeten kunnen verwerken. Ik vind dat belangrijk, maar dat betekent natuurlijk niet dat die stijging exclusief moet worden verklaard door het feit dat we beter zouden scoren. We zijn allemaal op de hoogte van de vergrijzing van personen met een beperking, van het feit dat gezinnen minder draagkracht hebben, van het feit dat er nieuwe doelgroepen ontstaan. Dan denk ik bijvoorbeeld aan mensen met een niet-aangeboren hersenletsel. Er zijn een aantal redenen voor de grotere vraag naar adequate zorg.

U hebt het niet geciteerd, maar het is ook belangrijk dat het VAPH meldt dat 36 à 37 percent van de mensen die geregistreerd staan, op de ene of andere manier al een vorm van zorg krijgen, zij het weliswaar niet de meest adequate. We mogen ook niet ontkennen dat het feit dat er in een aantal sectoren betere en snellere diagnoses zijn gekomen, een impact heeft op die geregistreerde zorgvragen. Het voorbeeld van het autisme duid ik persoonlijk ten goede. Men is er vroeger bij, wil dat ook erkennen en in de sector wordt er ook gezocht naar adequate antwoorden daarop. Dat is een positieve evolutie. Dat dit zich natuurlijk ook toont in de cijfers, is voor mij een element van registratie en rapportering. Ik betreur enigszins dat men doet uitschijnen dat we dat niet belangrijk vinden. Neen, we moeten gewoon leren meten en registreren. We hebben het daar gisteren trouwens nog uitvoerig over gehad in de commissie.

U kent de benadering. In 2010 doen we een uitbreidingsoperatie met 22,5 miljoen euro voor de sector van de personen met een handicap. We doen dat in een budgettair moeilijke situatie. We proberen een meerjarenplan, met daaraan gekoppeld een budgettair meerjarenplan, te ontwikkelen in 2010. Dat vraagt veel overleg met de sector.

Gaat dat dan over het PGB? De populistische oplossing van “geef iedereen een PGB-budget” is niet correct. Ik wil in het midden laten of de Thomashuizen een goed initiatief zijn of niet. Ook met die oplossing vertrekt men van het idee dat men een bepaalde groep adequate zorg kan geven en een andere niet. Dat speelt ook daar een rol. We gaan dus naar een breed spectrum van adequate zorgvormen.

Het PGB zit in een wetenschappelijk experiment. Ik heb dat in de commissie al benadrukt. We gaan dat experiment alle kansen geven. De regering, het parlement, iedereen is vragende partij voor een globale hervorming naar een meer vraaggestuurde financieringstechniek. Ik hou eigenlijk een beetje het vaste ritme aan; deze halfjaarlijkse rapportering toont aan dat we absoluut moeten doorzetten en investeren. We gaan dat doen met een optie en een debat in 2010 met een meerjarenperspectief. Het PGB-experiment zal dan ook worden verrekend.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de minister, gisteren hebben we daar in de commissie inderdaad over gesproken. Ik heb u toen ook gevraagd naar uw visie over private initiatieven zoals de Thomashuizen. Ik vernam dat u de formule niet echt genegen was. Dat vind ik jammer. De Thomashuizen zouden een oplossing kunnen bieden voor een deel van de wachtenden. Als u niet inzet op, of de kans geeft aan alternatieve formules, dan blijft u bij uw beperkte budgetverhoging. Hoe wilt u met een budgetstijging van 22,5 miljoen euro de vermindering van de wachtlijsten realiseren? Uit de laatste studie van het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) blijkt dat u er met 50 miljoen euro per jaar niet zult komen.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, ik heb niet alleen het persbericht gelezen, maar ook het volledige rapport van het VAPH. Er moet mij iets van het hart. Nog meer dan een indicatie van de zorgnood zijn de wachtlijsten een uiting van wantrouwen van de ouders ten opzichte van de overheid die inherent belooft de zorgnood op te lossen binnen één jaar. Dat is de essentie van urgentiecode 1. 43 percent van de wachtenden zit in urgentiecode 1. Het is een hele rare spreiding. Bijna de helft van de mensen in urgentiecode 1 heeft de wachttijd van één jaar al overschreden. Dat is de doelgroep waar we op moeten focussen. We moeten met alle middelen proberen het vertrouwen te herstellen. We moeten zorgen voor correcte statistieken. Uit het rapport blijkt dat dat een probleem is.

We moeten werk maken van een integrale benadering. We zien dezelfde problematiek opduiken in de bijzondere jeugdzorg, in het bijzonder onderwijs, in de gevangnissen. Dat bericht dook onlangs op: heel veel mensen met een handicap zitten in de gevangenis. Er zitten mensen in de psychiatrie. U zegt het zelf: 40 percent van de wachtenden krijgt vandaag niet de meest adequate hulp. Ik pleit voor een meerjarenplan, mijnheer de minister, een soort van 'new deal' met de mensen met een handicap, met de voorzieningen, met het personeel en met de ouders. We moeten de meest zorgwekkende situaties verhelpen. We moeten een zorggarantie bieden voor degenen die het het hardst nodig hebben. U kondigt dat aan voor 2010. Welke methode gaan we toepassen? Wanneer gaat het debat over een nieuw meerjarenplan door?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal niet zeggen dat er niets gebeurd is, en ik begrijp de huidige financiële situatie. Maar u moet begrijpen dat er binnen de sector zeer grote ontgoocheling heerst. De mensen hadden al hun hoop gesteld op de vorige Vlaamse Regering. Die heeft werkelijk beloofd om tegen juni van dit jaar alle wachtlijsten weg te werken. Zowel minister Vervotte, Vanackere als Heeren beloofde dat.

Die mensen vertrouwden er echt rotsvast op dat dat ook zou gebeuren, dat het licht aan het einde van de tunnel eindelijk in zicht was.

Vandaag zijn ze heel ontgoocheld, want de wachtlijsten blijven aangroeien en de problematiek blijft ernstiger worden. De mensen op het terrein blijven werkelijk met hun handen in het haar zitten.

Mijnheer de minister, u verwijst naar het meerjarenplan, maar ik zou nu toch wel eens klaar en duidelijk willen vernemen wanneer u eindelijk gaat zorgen voor recht op zorg? Wanneer zal dat recht gewaarborgd worden in uw beleid?

Ik ben ervan overtuigd, mijnheer de minister, dat wanneer deze Vlaamse Regering in haar totaliteit, echt de bereidheid aan de dag zou leggen om hiervan bij prioriteit werk te maken en wanneer u alle begrotingen van de verschillende departementen samenlegt, er in sommige departementen nog geld kan worden vrijgemaakt voor deze voor onze fractie erg hoge prioriteit.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me natuurlijk aan bij de vraag van de heer Van Malderen om samen te werken aan een nieuw meerjarenplan voor personen met een handicap. Dat plan wordt trouwens heel concreet aangekondigd in de beleidsnota en de timing ervoor is 2010.

Gisteren werd tijdens de commissievergadering heel uitgebreid gesproken over dit thema en toen heeft mevrouw De Waele haar vragen over de Thomashuizen al gesteld. De minister heeft daarop geantwoord en we hebben er een heel debat over gevoerd. Ik hoor nu dezelfde vragen en daarom denk ik dat ik kan verwijzen naar het verslag van de commissievergadering van gisteren.

Ik heb het er soms een beetje moeilijk mee dat wij de halfjaarlijkse verslagen wel gebruiken om de cijfers te citeren, maar dat we wanneer het Vlaams agentschap een verklaring geeft voor de stijging, die in twijfel trekken. Ik kijk dus ook naar het verdere debat in de commissie.

Ik zou toch duidelijk willen stellen dat toenmalig minister Vanackere al duidelijk zei dat we tijdens de vorige legislatuur de hele tijd moesten aanhoren welke uitspraken er in de legislatuur daarvoor werden gedaan. Toenmalig minister Vanackere zei al dat we de wachtlijsten niet zouden kunnen wegwerken in één, twee, drie, maar dat we dienden te investeren. En dat is gebeurd, kijkt u maar naar de begroting van dit parlement. Wanneer we zeggen dat we volgend jaar 22,5 miljoen euro extra vrijmaken, dan lijkt me dat iets meer dan

een standaard verhoging te zijn. Het is niet alleen een verhoging, het totale budget voor het Vlaams agentschap bedraagt meer dan 1 miljard euro per jaar. Als we de statistieken bekijken, zien we dat we er heel duidelijk voor kiezen om te investeren voor de personen met een handicap. (*Applaus bij de CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me uiteraard graag aan bij de vragen die gesteld werden door de collega's. Het is juist, mevrouw Jans, dat we gisteren uitvoerig hebben gedebatteerd in de commissie, maar het is ook zo dat we al jaren met deze problematiek van de wachtlijsten worden geconfronteerd. Meerdere ministers hebben al gepoogd om een trendbreuk te verwezenlijken en de wachtlijsten te doen dalen, maar ze zijn daar nog niet in geslaagd.

Een zaak begrijp ik daarbij niet goed. Als ik minister zou zijn en ik zou vaststellen dat de wachtlijsten ondanks de inspanningen toch blijven aangroeien, dan zou ik eens overwegen om het over een andere boeg te gooien. Meer van hetzelfde helpt blijkbaar niet en dus moeten we op zoek gaan naar andere manieren van aanpak. We geven steeds meer middelen uit, maar we slagen er niet in om de wachtlijsten korter te maken. De problematiek is meer dan ernstig genoeg om erover na te denken op welke manier we dit probleem kunnen aanpakken. En er zijn mogelijkheden.

Mijnheer de minister, we hebben inderdaad het PGB-experiment. Ik heb in de commissie al gezegd dat ik het een beetje spijtig vind dat u het experiment wel laat lopen, maar dat u er toch een beetje weigerachtig tegenover staat. Tot nu toe heb ik van u geen groot engagement gezien waarbij u zegt tot wanneer de experimentele fase loopt en dat we na die fase onmiddellijk zullen overgaan tot de invoering van het PGB, zoals dat door de resolutie en het decreet wordt bepaald. Dat engagement en de vraag van de heer Van Malderen zou ik graag zien omgezet worden in het nieuwe meerjarenplan.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijn felicitaties aan de mensen van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, omdat zij geen cijfers wegmoffelen. Meten is weten, dat weten we uit de vorige legislatuur. Toen waren die cijfers er ook. Eigenlijk is dit een natuurlijk opvolging van die cijfers. Het is natuurlijk wel spijtig te moeten vaststellen dat er geen knik komt in die beweging.

Ik wil nog aanstippen dat ook de wachtlijsten in de sociale woningbouw nog elk jaar langer worden. Er dus duidelijk wat bezig in de samenleving. Het is niet zo evident om die wachtlijsten om te buigen. Het is wel een reden om hier nog eens publiek te zeggen dat de beslissing die in juni van dit jaar genomen is, om te blijven investeren in de sector, de juiste beslissing is geweest.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil me aansluiten bij een aantal voorgangers. Ik ben blij dat er transparantie is en dat het Vlaams agentschap die lijst om de zes maanden publiceert. Dat is ooit anders geweest. Ik vind het ook goed dat men verklaringen zoekt waarom we die knik niet krijgen. Ik denk niet dat we nog meer nieuwe kastjes naast de bestaande moeten zetten, naast begeleid wonen voor werkenden en niet-werkenden nog Thomashuizen en begeleid wonen en PAB. Zo komen we er nooit. We moeten onszelf de fundamentele vraag stellen hoe we morgen zorgzekerheid kunnen garanderen. Als we uitgaan van die vraag, kunnen we die wachtlijsten misschien al voor een stuk decimeren.

Ik ben vragende partij om daar in de volgende maanden in de commissie Welzijn eens ten gronde over te praten, los van alle vooroordelen tegenover PGB en PAB, echt een grondig debat over de vraag hoe we in deze tijd zorgzekerheid kunnen garanderen voor personen met een handicap.

Minister Jo Vandeuren: Ik dank alle sprekers in dit debat. Er zijn een aantal standpunten die ik niet deel, maar uiteraard ook een aantal die ik wel kan appreciëren of onderschrijven.

Mijnheer Van Malderen, ik vind dat een stuk van uw analyse juist is. Een aantal mensen zijn ook geregistreerd omdat ze het vertrouwen niet hebben dat dat ook een adequaat antwoord kan bieden, als het moment daar is. Ik ben het met u en alle sprekers eens dat we nog een hele weg af te leggen hebben.

Met een aantal zaken ben ik het niet eens, collega's. Er wordt gedaan alsof er een mirakelformule zou zijn die veel minder geld kost en die veel meer vragen zou beantwoorden. Alsof de ene formule alles kan oplossen en de collectieve voorzieningen daardoor niet meer nodig zijn, of vice versa. Dat is natuurlijk niet correct.

Los van hoe u een initiatief apprecieert of niet, er is op dit moment in de regelgeving geen enkele hindernis om het initiatief van de Thomashuizen te ontplooien. Waarom gebeurt het niet? Omdat het alleen kan functioneren als het aantal PAB-gerechtigden zo groot is dat men een selectie kan maken. Dat is op dit moment niet mogelijk. Zou er, met de huidige noden, iemand in dit parlement voorstellen om nog eens dertig PAB-budgetten uit te trekken en aan een groep te geven die door een initiatiefnemer mag worden geselecteerd? Dat is niet de context waarin wij vandaag kunnen opereren. Wij moeten investeren in de uitbreidingen in de brede zin van het woord, wij gaan de vraagsturing moeten meenemen.

Volgend jaar zullen we daar uiteraard een debat over voeren. Ik hoop dat we een knik kunnen organiseren. Dat zal heel wat inspanningen van heel wat kanten vragen. Dat zal ook keuzes vragen. We zullen niet alles wat waardevol is, even prioritair kunnen organiseren. Dat zal helaas niet mogelijk zijn. (*Applaus bij CD&V*)

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de minister, ik betreur dat u het antwoord weigert te geven om de private initiatieven als volwaardige initiatieven te aanschouwen. De Thomashuizen hebben inderdaad een zekere dienstverlening in de zorgsector.

Minister Jo Vandeuren: Wie houdt hen tegen?

Mevrouw Patricia De Waele: Dat zijn geen hotels of pretparken. Dat zijn huizen die echt wel werken rond zorgbehoevenden en gehandicapten. Ik vind het jammer dat we niet inzetten op een brede waaier aan mogelijkheden en dat we dat niet echt proberen af te toetsen. Een aantal sprekers zegt dat de maatschappij aan het veranderen is. We moeten proberen in te zetten op alternatieve formules.

De wachtlijsten worden niet korter. De gehanteerde formule werkt niet, we hebben andere oplossingen nodig.

Ik rond af. Gisteren zei ik in de commissie Welzijn dat ik u het voordeel van de twijfel geef. Bij het lezen van uw beleidsnota dacht ik immers dat er wel iets in zit, hoewel het niet echt baanbrekend is. Ik wou u een jaar de tijd geven om te bewijzen dat het zal lukken. Ik deed dat omdat in de eerste zin van uw beleidsnota dit staat: "We gaan zorg op maat bieden."

Mijnheer de minister, ik stel vast dat het niet meer dan een slogan is, een cliché waarmee u probeert om mensen te sussen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb een korte slotopmerking. Uit dit debat blijkt dat de nood groot is en naast meer middelen ontegensprekelijk ook de sector moet worden vernieuwd. Ik sta evenwel wantrouwig tegenover leerling-tovenaars en handelsreizigers van formules die mensen desillusies dreigen te bezorgen.

Mijnheer de minister, ik wil positief eindigen. U hebt een budget en er is een kamerbrede bereidheid om er werk van te maken. Iedereen hier is het erover eens dat het ongehoord is dat duizenden mensen in Vlaanderen met een knagende onzekerheid worstelen en zich afvragen

of het zorgaanbod er wel zal zijn op het ogenblik dat ze het nodig hebben. We moeten echt antwoorden uitwerken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: We schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.29 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.45 uur.*

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, op de agenda staan twee voorstellen van resolutie betreffende de Klimaatconferentie van de Verenigde Naties in Kopenhagen.

Ik stel voor de besprekingen van die twee voorstellen van resolutie samen te voegen tot één enkele bespreking.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum, Filip Watteeuw en Dirk Peeters betreffende het vastleggen van ambitieuze onderhandelingsdoelstellingen voor de Vlaamse Regering op de Klimaatconferentie in Kopenhagen
– 230 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens en de dames Tinne Rombouts, Liesbeth Homans en Gwenny De Vroe betreffende het nieuwe klimaatverdrag van Kopenhagen
– 282 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van de voorstellen van resolutie.

Het voorstel van resolutie van de heren Hermes Sanctorum, Filip Watteeuw en Dirk Peeters werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 9 december 2009 heeft de heer Filip Watteeuw verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Is het parlement het eens om de bespreking hiervan aan te vatten? (*Instemming*)

Mevrouw Taeldeman, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals afgesproken in de commissie Leefmilieu leg ik samen met mevrouw De Vroe het verslag voor.

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak op 8 december 2009 drie voorstellen van resolutie over het nieuwe klimaatverdrag waaraan momenteel op de Internationale Klimaatconferentie in Kopenhagen wordt gewerkt. Er was een voorstel ondertekend door leden van de Groen!-fractie, een voorstel van leden van de Open Vld-fractie en een meerderheidsvoorstel van leden van sp.a, CD&V en de N-VA.

Eerder had de commissie al hoorzittingen en een gedachtewisseling met de minister gehouden over de uitdagingen van de klimaatconferentie. Op verzoek van de commissie heeft ook de Minaraad recent een advies uitgebracht over de klimaattop. De commissie begon dus niet onvoorbereid aan het debat.

De bespreking van gisteren gaf aanleiding tot de indiening en goedkeuring van een nieuw voorstel van resolutie, ingediend door de meerderheidsfracties en Open Vld. Daar kom ik straks op terug.

De onderhandelingen in Kopenhagen komen volgende week in een cruciale fase. De resoluties die gisteren op tafel lagen, hadden telkens de bedoeling om aanbevelingen en een duidelijk kader mee te geven aan de Vlaamse delegatie die volgende week mee de uiteindelijke politieke onderhandeling zal voeren. Daarnaast bevatten ze ook aanbevelingen voor het interne Vlaamse klimaatbeleid.

Het zou ons hier te ver leiden om alle aanbevelingen te overlopen. Mevrouw De Vroe zal de belangrijke discussiepunten in de commissie toelichten en daarna zal ik kort ingaan op de inhoud van het uiteindelijk goedgekeurde voorstel.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer de voorzitter, het debat in de commissie is gisteren als volgt verlopen. De heer Sanctorum verdedigde het voorstel van de Groen!-fractie. Belangrijke verschilpunten met het voorstel van de meerderheid zijn volgens hem dat aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd een jaarlijkse reductie van de eigen broeikasgassen vast te leggen met 3 procent in een eigen Klimaatdecreet. Een ander belangrijk punt is dat de Vlaamse Regering er in Kopenhagen voor moet pleiten dat de sterkste schouders effectief de zwaarste lasten dragen, in de eerste plaats door de klimaatsteun van Noord aan Zuid additioneel te laten zijn en dus niet in mindering te brengen op de middelen voor ontwikkelingssamenwerking of op de eigen inspanningen om de klimaatdoelstellingen te halen.

De heer Bart Martens wees erop dat het niet altijd mogelijk is het onderscheid te maken tussen wel en niet klimaatgerelateerde ontwikkelingshulp. Het voorstel van de meerderheid lost dit op door te stellen dat de klimaatfinanciering de realisatie van de millenniumdoelstellingen niet in de weg mag staan. De vastlegging van een percentage voor Vlaamse reductie vindt de heer Martens overhaast, gezien de uitkomst van de klimaattop nog niet bekend is wat betreft doelstellingen en lastenverdeling. Eenmaal het Belgische aandeel in de Europese reductie bekend zal zijn, staan we bovendien nog voor een kostenefficiënte en sociaal rechtvaardige lastenverdeling binnen België.

De heer Sanctorum repliceerde dat op federaal niveau wel het principe van een klimaatwet werd aanvaard en dat in het Waalse en Brusselse regeerakkoord een reductie van 40 procent tegen respectievelijk 2020 en 2025 is ingeschreven. Het ontbreken van een concrete doelstelling is volgens het lid symptomatisch voor het hele Vlaamse milieubeleid. Het voorstel van de meerderheid voegt niets toe aan het standpunt dat door de Europese Unie zal worden verwoord.

Mevrouw Rombouts erkent dat het meerderheidsvoorstel rekening houdt met het standpunt van de EU, maar de vermelde aandachtspunten gaan soms ook verder dan dat. Wat betreft de Vlaamse doelstellingen, geeft ze er de voorkeur aan de hoogte van het reductiepercentage pas te bepalen wanneer alle feitelijke gegevens bekend zijn. Verder heeft mevrouw Rombouts twijfels bij de uiteindelijke resultaten die Wallonië en Brussel op het einde van de beleidsperiode zullen kunnen voorleggen, omdat niet duidelijk is hoe ze die doelstellingen kunnen bereiken. Om concrete resultaten te kunnen voorleggen, is bovendien de steun van het middenveld nodig.

Ikzelf heb het voorstel van de Open Vld-fractie toegelicht, en gemeld dat het een krachtiger signaal zou zijn wanneer alle partijen op één lijn dezelfde resolutie zouden goedkeuren, zoals ook in de Kamer is gebeurd. Open Vld kan zich vinden in het voorstel van de meerderheid, als ook de nadruk wordt gelegd op de ecologische innovatie en nieuwe technologieën. Door daarvoor te kiezen kan de Vlaamse Regering de eigen doelstellingen inzake CO₂-reductie halen. Bovendien zal het ontwikkelen van deze technologieën een meerwaarde betekenen voor de Vlaamse bedrijven omdat die ook in de rest van de wereld kunnen worden gerentabiliseerd.

Mevrouw Van den Eynde wees erop dat voor een sterk geïndustrialiseerde maar technologisch ver gevorderde regio als Vlaanderen de lastenverdeling erg belangrijk is. Daarom wees zij het opbod inzake reductiepercentages af. Het lid vroeg ook aandacht voor de mondiale concurrentiepositie van de bedrijven. Mevrouw Van den Eynde heeft zich in de commissie onthouden over het volgens haar te vrijblijvende voorstel van de meerderheid. Toch vond zij het goed dat Vlaanderen een positief signaal geeft.

Na dit debat werd door de meerderheidsfracties en de Open Vld-fractie een gezamenlijk nieuw voorstel ingediend, aangevuld met een aanbeveling over de ondersteuning van het Vlaamse wetenschappelijke en technologische onderzoek inzake ecologische innovatie en nieuwe technologieën. Dit nieuwe voorstel werd aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen. Het voorstel van de Groen!-fractie werd verworpen met 1 stem tegen 10.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Voor de aanbevelingen in het goedgekeurde voorstel van resolutie verwijs ik naar het rondgedeelde stuk. De vragen aan de Vlaamse Regering worden gegroepeerd rond vier invalshoeken.

In de eerste reeks wordt de Vlaamse Regering gevraagd om in Kopenhagen verder het voortouw te nemen in het bereiken van een gedragen, ambitieus en kwaliteitsvol internationaal akkoord dat juridisch bindend is voor de periode na 2012 en dat voortbouwt op het protocol van Kyoto en alle essentiële elementen daarvan omvat.

De tweede reeks vragen gaat over de aandachtspunten van de Vlaamse Regering tijdens de onderhandelingen in Kopenhagen en de derde groep over de noodzaak om het klimaat-akkoord verder op te volgen na de conferentie.

Ten vierde en tot slot wordt gepleit voor een voortzetting van een sterk Vlaams klimaatbeleid en het opnemen van voldoende ambitieuze doelstellingen bij de opmaak van het nieuwe Vlaamse Klimaatbeleidsplan 2013-2020 binnen de Belgische en Europese context.

Wij wensen Vlaams minister voor Leefmilieu Joke Schauvliege en onze collega's Bart Martens en Hermes Sanctorum, die zondag vertrekken naar Kopenhagen, heel veel succes.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het was mij eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk wat er nu eigenlijk ging gebeuren met de discussie over de voorstellen van resolutie in verband met Kopenhagen. Er werd mij verteld dat het Uitgebreid Bureau, net zoals de discussie over de VRT en de onderwijsbegroting, ook de discussie over Kopenhagen naar de commissie had verwezen, de commissie Leefmilieu in dit geval. Ik was even geschokt. Dat zou betekenen dat het Vlaams Parlement de problematiek van Kopenhagen en klimaat onvoldoende belangrijk vindt om plenair te behandelen. *(Opmerkingen)*

Ik was heel erg verbaasd. Maar blijkbaar kan ik mijn voorstel van resolutie toch toelichten. Dat is een positieve verrassing. Ik hoop dat we dan toch een debat kunnen voeren over Kopenhagen.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, in het begin van de vergadering heeft het parlement hierover eenparig een beslissing genomen. Uw voorstel van resolutie is verworpen, maar u kunt toch de nodige toelichting geven. Dat is toch een tegemoetkoming van het parlement aan

de oppositie. En toch komt daar weer kritiek op. Ik vind dat een eigenaardige gang van zaken. Op den duur weet ik het niet meer.

De heer Hermes Sanctorum: Het probleem is dat ik het ook niet meer weet. Het is verdorie verschrikkelijk onduidelijk hoe de discussies moeten worden gevoerd.

Mijnheer de voorzitter, bij deze dank ik u voor de gelegenheid om het voorstel van resolutie inzake Kopenhagen vanuit de Groen!-fractie toe te lichten.

De dames Taeldeman en De Vroe hebben een correcte weergave gegeven van de discussie in de commissie. Het is in elk geval belangrijk dat Vlaanderen mee het voortouw neemt in de klimaatdiscussie. Volgend jaar kan onze Vlaamse minister van Leefmilieu de Europese Milieuraad voorzitten. Dan is het inderdaad belangrijk dat we de internationale doelstellingen onderschrijven. Ook in het voorstel van de meerderheid staan die internationale doelstellingen, maar die mogen wel iets verder gaan. We moeten ook duidelijk maken wat we in Vlaanderen zelf willen doen, vooral dan omdat het zwaartepunt van het klimaatbeleid bij de gewesten zelf ligt, in tegenstelling tot wat de minister liet uitschijnen tijdens haar persconferentie. In elk geval zou het een heel sterk signaal zijn vanuit Vlaanderen te onderstrepen wat wij in eigen regio als doelstelling naar voren schuiven. Daarom wordt in ons voorstel van resolutie een klimaatdecreet met een jaarlijkse reductiedoelstelling van 3 percent voorgesteld. Dat is niet zomaar uit de lucht gegrepen. Dat is op basis van wat de Klimaatcoalitie en The Big Ask Again reeds lange tijd naar voren schuiven.

Ik vond het heel spijtig toen in de commissie bleek dat de meerderheid dit voorstel niet wilde steunen. Ik wil er even op wijzen dat Wallonië en Brussel alvast meer doen dan wat Vlaanderen wil doen. Dat hebben ook de dames Taeldeman en De Vroe net aangegeven in hun verslag. Wallonië en Brussel hebben voorzien in eigen reductiedoelstellingen in hun regeerakkoord. In het Vlaams regeerakkoord is daar niets van terug te vinden. Hetzelfde geldt voor de beleidsnota en voor het voorstel van resolutie van de meerderheid. Ik zou er sterk voor willen pleiten dat we voor eigen doelstellingen gaan en dat deze vergadering het voorstel van resolutie van mijn fractie goedkeurt. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil de verslaggevers danken voor het correcte verslag van de discussie die we gisteren in de commissie Leefmilieu hebben gehouden. Ook de inhoud van het voorstel van resolutie dat door de meerderheid en Open Vld is ingediend, is op een treffende manier beschreven. Ik dank Open Vld voor de constructieve houding en voor de medewerking aan een consensusvoorstel van resolutie.

Dit voorstel van resolutie gaat verder dan het herkauwen van een aantal engagementen die de Europese Unie sowieso had genomen. Een aantal van die beslissingen van de Europese Unie wordt wel affirmatiever gesteld. We pleiten ook voor een snelle omzetting van de Europese engagementen en van het Europese energie- en klimaatpakket in eigen land en voor een snelle verdeling van de lasten tussen de federale overheid en de gewesten. We pleiten op internationaal vlak voor het opnemen van de doelstelling van 2 graden Celsius als maximale opwarming ten opzichte van het pre-industrieel niveau in de verdragteksten. We pleiten voor een globaal CO₂-budget dat daaraan tegemoet wil komen met de reductie van de uitstoot in industrielanden tussen 25 en 40 percent tegen 2020, tussen 80 en 95 percent tegen 2050. Uiteraard willen wij ook dat de opkomende economieën en de ontwikkelingslanden naar eigen vermogen en verantwoordelijkheid bijdragen in het terugdringen van de uitstoot van broeikasgassen.

Maar daarnaast hebben we uiteraard ook oog voor de noodzaak om de ontbossing te stoppen, om ontwikkelingslanden te financieren voor de maatregelen die zij moeten nemen op het vlak van de omschakeling van hun economie en de adaptatie aan de gevolgen van de klimaatopwarming.

Het betoog van de collega van Groen! verbaast me een beetje. Hij zegt dat dit voorstel van resolutie te slap is. Collega's, dit voorstel gaat verder dan de resolutie die in de Kamer is ingediend en goedgekeurd, ook door de fractie van Groen!. Ik daag u uit om één punt aan te halen waar de resolutie van de Kamer verder zou gaan. Ik vind het vooral verbazend te moeten horen dat ons voorstel van resolutie mangelt aan engagementen voor het terugdringen van de uitstoot in Vlaanderen en in eigen land. Want, eerlijk gezegd, die engagementen lees ik ook niet in de resolutie van de Kamer. Daarin wordt er met geen woord over gerept.

We krijgen nu het verwijt dat we het engagement niet op ons hebben genomen om een 'klimaatdecreet' in de steigers te zetten. De woorden 'federale klimaatwet' zijn ook niet terug te vinden in de resolutie van de Kamer. Ik begrijp dan ook niet goed waarom de fractie van Groen! zich niet kon scharen achter het voorstel van resolutie dat door de meerderheid en Open Vld werd uitgewerkt.

Met dit voorstel van resolutie van de meerderheid en de oppositie geven we de minister, die volgende week afreist naar Kopenhagen – met de trein, waarvoor felicitaties! – een krachtig mandaat om daar het voortouw te nemen bij het uitwerken van een krachtig en ambitieus klimaatakkoord. Ik hoop dat u dat goede voorbeeld ook bij uw volgende reizen zult aanhouden en dat uw collega's in de Vlaamse en federale regering uw voorbeeld zullen volgen. Ik denk daarbij aan minister De Crem. Het is niet alleen belangrijk hoe we daar naartoe gaan: belangrijker is wat we daar zullen zeggen.

Collega's, het is misschien de laatste kans die de mensheid heeft om het eigen lot in handen te nemen. Ik ga ervan uit dat we die kans niet voorbij willen laten gaan. Samen met u hoop ik dat we van Kopenhagen een succes kunnen maken. Als wat hier op papier staat ook wordt nagekomen door de anderen landen die daar onderhandelen, zal Kopenhagen zeker een succes worden. Dan hebben we inderdaad een wettelijk bindend akkoord, waarin de wereld zich engageert om de opwarming op aarde onder die fameuze 2 graden Celsius te houden, waarbij ieder voor eigen deur veegt, waarbij iedereen zijn eigen verantwoordelijkheid moet opnemen.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Martens, ik wil reageren op wat u daarnet hebt gezegd. U zei dat dit voorstel vergelijkbaar is met de resolutie die in de Kamer is goedgekeurd. Een belangrijk verschil is dat in de Kamer het principe van een klimaatwet wordt gedragen. Daarin zullen duidelijk reductiedoelstellingen staan, zullen duidelijke klimaatbudgetteringen staan. Op het Vlaamse vlak is daar nog helemaal geen sprake van.

Daarnet werd ook gezegd dat er concrete maatregelen in staan voor een Vlaams klimaatbeleid. Maar veel meer dan dat we een klimaatconferentie zullen organiseren, een verwijzing naar de beleidsnota Leefmilieu en Natuur in verband met de adaptatie, waarin staat dat we een adaptatieplan zullen opstellen, lees ik niet in het voorstel. Dat is ook de reden waarom Groen! een meer verregaand voorstel wilde indienen, waarin duidelijke doelstellingen staan.

De heer Bart Martens: Mijnheer Sanctorum, u zegt dat er al een overeenkomst is over die federale klimaatwet. Ik zou dat durven betwisten. Ik merk dat uw fractie een amendement op het voorstel had ingediend. Dat is weggestemd door de meerderheidspartijen. Ik merk onder andere ook dat de heer Schiltz zich uitdrukkelijk verzet heeft tegen het initiatief voor een federale klimaatwet.

Dat initiatief van een federale klimaatwet staat in de beleidsnota van minister Maignette. Dat klopt. Maar het is geenszins door de andere meerderheidsfracties aanvaard. Dat heeft uw fractie in de Kamer er niet van weerhouden om toch het voorstel van resolutie, zoals het neerligt en dus exclusief de vermelding van de Klimaatwet, goed te keuren. Het verwondert mij dat u, omwille van het principe dat het gewestelijke Klimaatdecreet hier niet in staat, ons voorstel van resolutie toch zou blijven verwerpen en mordicus wilt blijven vasthouden aan

een eigen voorstel van resolutie. Dat is dan zeker om aan te tonen dat u de betere leerling van de klas bent?

Mijnheer Sanctorum, ik wil u er ook op wijzen dat het verdelen van de lasten tussen de federale overheid en de gewesten van een doelstelling die wij als land opgelegd krijgen of zullen aanvaarden helemaal geen gemakkelijke klus is. In de periode dat uw ministers daarvoor bevoegd waren, van 1999 tot 2003, is men er niet in geslaagd om de Belgische Kyotodoelstelling van 7,5 percent reductie te verdelen tussen de federale overheid en de gewesten. Daar is men in vier jaar tijd niet in geslaagd.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Het is heel simpel om te zeggen: “Toen u verantwoordelijk was.” Het was toch een paars-groene regering? Het is een klein beetje te veel eer om al wat die regering heeft gedaan alleen toe te wijzen aan de groenen. U was toen mee verantwoordelijk. U bent trouwens in alle voorbije regeringen mee verantwoordelijk geweest.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Hier wordt aangetoond dat zelfs als alle kaarten op tafel liggen, namelijk de internationale doelstellingen die moeten worden gehaald, het ongelofelijk moeilijk is om die verdeling te maken binnen België en binnen de gewesten. U bent er inderdaad op dat moment, als verantwoordelijke minister, niet in geslaagd om dat in vier jaar te doen. Dit toont alleen maar aan dat dit een ongelofelijke oefening is, terwijl u nu vraagt om dit vooraf te doen. We hebben vandaag nog geen enkel zicht op wat de internationale doelstellingen zijn. Die liggen nog niet vast. En toch vraagt u al dat Vlaanderen vandaag zegt hoeveel het zal doen. Dat is solostim spelen en zeker niet verantwoord in een klimaatverdrag.

De heer Hermes Sanctorum: In Wallonië en in Brussel is het blijkbaar wel mogelijk, en daar zijn groene ministers aanwezig. Zij hebben die beslissing uiteindelijk zelf genomen.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik wil eerst reageren op wat mevrouw Vogels zegt. Het klopt natuurlijk dat dit de verantwoordelijkheid van voltallig paars-groen was. Maar, mevrouw Vogels, u had de bevoegde minister. Ik wil zeggen dat u van de vier jaar van die federale regering er drie en een half hebt uitgezeten en dat in het laatste halfjaar, toen Freya Van den Bossche minister van Leefmilieu was, die lastenverdeling wel is afgerond. Het laatste halfjaar heeft de federale regering 1999-2003 een akkoord gevonden met betrekking tot de lastenverdeling van de 7,5 percent reducties die we volgens Kyoto moeten realiseren. Ik denk dat wij wat dat betreft onze verantwoordelijkheid hebben genomen.

Mevrouw Mieke Vogels: Dit is een beetje een kleinzielige politiek, mijnheer Martens. Tijdens die regering was minister Stevaert verantwoordelijk voor Mobiliteit en Energie. Inderdaad, het laatste halfjaar heeft mevrouw Van den Bossche gefinaliseerd wat door Olivier Deleuze was voorbereid. Laat ons alsjeblieft dat soort kleinzielige politiek niet voeren. Het is zoals de heer Sanctorum zegt: we zijn nu in 2009, aan de vooravond van 2010. We weten allemaal dat er een sense of urgency is. Die sense of urgency was er helaas tien jaar geleden niet in hoofde van iedereen. Het is zoals de heer Sanctorum zegt: het is perfect mogelijk. Niemand zegt dat het makkelijk is. Maar we weten welke stappen we kunnen zetten om een bijdrage te doen. Zoals men in Brussel en Wallonië concrete voorstellen heeft gedaan, zouden we dat vandaag in Vlaanderen kunnen doen. We hoeven echt niet te wachten op de doelstellingen. We zouden een voortrekkersrol opnemen als we nu al concrete voorstellen zouden doen. Dat is alles wat wij in onze resolutie beweren.

De heer Bart Martens: We doen soortgelijke voorstellen in verband met de bijdrage die Europa en hopelijk ook de andere industrielanden in het kader van een globaal klimaatakkoord moeten leveren. We willen echter niet naar conclusies springen. Indien we nu, los van de resultaten van de conferentie te Kopenhagen, los van de bijdragen die de ontwikkelde landen, de opkomende economieën en de ontwikkelingslanden zullen leveren en

los van de doelstellingen die de Europese Commissie zal aanvaarden, al zouden verklaren wat de Vlaamse bijdrage zou moeten zijn, zouden we naar conclusies springen. Aangezien we niet weten wat het technisch potentieel inzake de terugdringing van de broeikasuitstoot in Vlaanderen is, zou het niet enkel ‘jumping to conclusions’ maar ook ‘jumping to illusions’ zijn. Dat willen we vermijden.

We gaan de discussie niet uit de weg. Eenmaal de kaarten op tafel liggen, het internationaal klimaatakkoord er is, de Europese Commissie weet tot welke reducties ze zich wil engageren en de lastenverdeling tussen de Europese lidstaten heeft plaatsgevonden, moeten we snel, in de schoot van een nationale klimaatcommissie, bepalen hoe we de verplichtingen tussen de federale overheid en de gewesten zullen verdelen. Daarvoor moeten echter eerst alle kaarten op tafel liggen. Indien we nu zomaar een doelstelling uit de hoge hoed zouden toveren, zouden we in onze ogen een brug te ver gaan.

De heer Hermes Sanctorum: De heer Martens heeft het over doelstellingen die lukraak uit een hoge hoed worden getoverd. Het klopt natuurlijk dat we stilaan werk zouden mogen maken van de verdeling tussen de gewesten en de federale overheid. We weten al een jaar wat onze doelstelling is.

Ik kan echter een vergelijkbare tactiek gebruiken. Door naar groene ministers te verwijzen, probeert de heer Martens de bal terug te spelen. Hij is zelf uit de wereld van de ngo’s afkomstig. Hij heeft nog voor de Bond Beter Leefmilieu gewerkt. De Klimaatcoalitie spreekt al lang over 3 procent. Nu verklaart de heer Martens dat we met die 3 procent aan ‘jumping to conclusions’ zouden doen. Hij gaat in twee totaal verschillende richtingen.

De heer Bart Martens: Ik vind dat we op het niveau van de EU een doelstelling moeten en kunnen formuleren. De heer Sanctorum weet echter ook dat de reducties met 20 procent, waartoe de EU zich in het Europees energie- en klimaatpakket unilateraal heeft verbonden, op basis van de verdelingscriteria niet lineair worden toegepast. Ik vind het goed dat er ambitieuze doelstellingen zijn. De EU heeft haar doelstellingen, los van een in Kopenhagen afgesloten akkoord, unilateraal naar voren geschoven. Ik zou het niet fair vinden dit lineair naar alle lidstaten en regio’s door te rekenen. We kunnen met ditzelfde bedrag eigenlijk veel verder gaan. Indien we rekening houden met de kostenefficiëntie, kunnen we nagaan waar we de meeste reducties op de goedkoopste manier tot stand kunnen brengen. Op die manier zouden we allicht meer met die 3 procent kunnen doen.

We gaan die discussie in ons voorstel van resolutie in elk geval niet uit de weg. We wachten gewoon met Vlaamse engagementen tot de kaarten op tafel liggen. Het moet duidelijk zijn tot welke reducties de industrielanden en de EU zich verbinden. Het moet duidelijk zijn hoe die reducties onder de Europese lidstaten zullen worden verdeeld. We zullen ons eerlijk aandeel van die Europese reducties opnemen. We pleiten voor een nieuw Vlaams klimaatbeleidsplan voor de periode 2013-2020.

Ik wil hier trouwens opmerken dat het huidige klimaatbeleid zijn vruchten afwerpt. Wie had ooit gedacht dat we onze Kyotodoelstellingen zouden halen? Ik zie de heer Van Rompuy al knikken. Ik herinner me nog dat destijds is verklaard dat we slecht hadden onderhandeld en dat we ons te veel reducties en te dure maatregelen op de hals hadden gehaald. We gaan die doelstellingen halen. Het beleid kan werken.

Dit is een verdienste van de vorige Vlaamse regeringen. We zijn effectief geweest. We hebben een investeringsklimaat voor hernieuwbare energie gecreëerd. We gooien hoge ogen met onze technologie. De windmolens die we vandaag in de Noordzee bouwen, zijn gewoonweg uitstekend. Nergens ter wereld worden op die diepte windmolens geplaatst.

De heer Hermes Sanctorum: De windmolens op zee zijn positief, maar voorlopig staan er ook nog niet zo veel. Ik denk dat er momenteel zes staan, wat al veel minder is dan de doelstelling voor 2010.

Los van die discussie, is het zo dat we volgens de laatste cijfers de Kyoto-normen halen. Dit heeft wel te maken met het feit dat de industrie een goede reductie van onder meer lachgas heeft verkregen. Als je de CO₂-uitstoot bekijkt, dan is er nog altijd een overschrijding met 7 procent. Die CO₂ is nu net kenmerkend voor onze economie: transport, energie, industrie enzovoort. CO₂ is eigenlijk een graadmeter voor wat we met het klimaatbeleid doen. Als je ziet dat de CO₂ altijd maar blijft stijgen, dan zijn we eigenlijk niet zo goed bezig. Dan moeten we inderdaad een tandje bijsteken, en dat zouden we kunnen doen met duidelijke reductiedoelstellingen.

De heer Bart Martens: Wat CO₂ betreft, is er intussen ook een knik bereikt, niet ten opzichte van het niveau van 1990, maar wel ten opzichte van het piekniveau van enkele jaren geleden. Dus ook wat dat betreft, zijn we op de goede weg.

Ik ben het met u eens dat we op het vlak van transport, van gebouwenverwarming nog veel meer zullen moeten doen dan we vandaag doen, maar dat doen we ook. Kijk naar Vlaanderen In Actie, naar het Pact 2020 waarin voor Vlaanderen een groenstedengewest wordt uitgetekend. Er wordt werk gemaakt van de slimme netwerken die de energievoorziening veel efficiënter en veel groener kunnen maken. Er wordt werk gemaakt van een vergroening van de transportinfrastructuur, van een vergroening van het autoverkeer. We zetten daar volop op in.

De heer Hermes Sanctorum: Welke maatregelen worden er genomen voor een vergroening van het wegverkeer? Leg uit, leg uit.

De heer Bart Martens: Ik ga het debat over de beleidsnota's hier niet overdoen. Ik weet niet op welke planeet u hebt geleefd. Als u de inspanningen van de Vlaamse Regering voor de ontwikkeling van de elektrische wagen niet hebt opgemerkt, dan kan ik het u ook niet duidelijk maken in de tijd die me hier nog rest. Er wordt massaal ingezet op de elektrische wagen via Flanders' DRIVE en via het innovatiebeleid dat we vorm geven.

Wat is er nodig voor de elektrificatie van het wagenpark? Een slim elektriciteitsnet waar de wagens kunnen inpluggen. Daaraan is Vlaanderen samen met de netbeheerders aan het werken. U weet dat er een pilootproject is van 4000 slimme meters in het Mechelse. Als het positief wordt geëvalueerd, dan zal het leiden tot een brede uitrol van dit systeem van slimme meters. In het Pact 2020 wordt geschat dat tegen 2020 – voor ons mag dat ook vroeger – het hele distributienet zal zijn omgevormd tot een slim netwerk waarin de mogelijkheden voorzien zijn om elektrische wagens in te pluggen.

Als u zegt dat er niets gebeurt, dan wil ik dat ten stelligste ontkennen. U zei het misschien ook in het verleden, maar de resultaten vandaag zijn er. Er is een knik in de CO₂-uitstoot. Er is een veel sterkere daling voor de andere broeikasgassen. We zijn op de goede weg. We denken dat we wel degelijk in staat zullen zijn om ons aandeel in een zeer ambitieuze Europese doelstelling, te kunnen waarmaken. We hebben getoond dat we geloofwaardig zijn en dat we er zullen geraken.

Er ligt hier een voorstel van resolutie voor dat de minister een krachtig mandaat geeft als ze volgende week afreist naar Kopenhagen. Het blikte tegelijkertijd vooruit op de manier waarop we de engagementen die in Kopenhagen worden aangegaan, moeten omzetten in eigen beleid. Dit is meer dan een vodge papier. Het is een krachtig mandaat voor een krachtig resultaat in Kopenhagen. (*Applaus bij de sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, ik wil in eerste instantie de verslaggevers bedanken voor het zeer goede verslag. Hiermee is meteen duidelijk wat de dringendheid en het belang van de conferentie in Kopenhagen is, ook het belang dat er effectief een akkoord over een klimaatverdrag wordt bereikt. We willen een krachtig signaal geven, maar dat signaal kan alleen maar krachtiger zijn als het voltallige parlement dit voorstel van resolutie steunt.

Het voorliggende voorstel van resolutie is duidelijk, evenwichtig en realistisch. Open Vld heeft zich ondertussen in de commissie aangesloten. Ik hoop dat bij de stemming de andere collega's zich alsnog aansluiten, voornamelijk omdat de elementen die als een barrière worden beschouwd, eigenlijk worden opgevangen. De terechte bezorgdheid over de concurrentiepositie is opgenomen in punt 2, c. Het element dat er voldoende aandacht moet zijn voor ontwikkelingssamenwerking is ook opgenomen.

Bij het laatste punt waarover is gediscussieerd, wil ik nog toevoegen dat ik echt hoop dat we in het parlement niet over symbolische cijfers gaan spreken. Het is belangrijk dat we goede cijfers vastleggen, die we ook kunnen bereiken en dat kan alleen op het ogenblik dat alle kaarten op tafel liggen. Dat is ook het uitgangspunt van het voorstel van resolutie. We zeggen niet dat de doelstellingen niet moeten worden vastgelegd, maar dat ze realistisch moeten zijn en dat het geen holle cijfers mogen zijn. Ze moeten worden vastgelegd op het ogenblik dat de kaarten op tafel liggen. Er is inderdaad een sense of urgency maar dat wil niet zeggen dat je holle beloftes moet maken of ondoordachte en overhaaste beslissingen moet nemen. Ik hoop dat iedereen in dat verhaal kan meegaan.

Ik wil ingaan op de opmerking dat Vlaanderen te vrijblijvend is en eigenlijk niets doet. Als we de werkzaamheden in de commissie van de afgelopen maanden en ook in de vorige legislatuur bekijken, merken we dat er op dit vlak al een aantal instrumenten zijn opgenomen. Ik denk aan het Energiedecreet waarin heel wat klimaathefbomen staan. Het is niet zo dat er niets concreets is. Ook in de milieu- en mobiliteitsregelgeving is er al verschillende keren over gediscussieerd. Ik hoop dat we de symbooldiscussie kunnen overstijgen en dat we met een voltallige stem vanuit het Vlaams Parlement naar Kopenhagen kunnen trekken. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer de voorzitter, ik kan me volledig aansluiten bij wat de heer Martens en mevrouw Rombouts hebben gezegd. Het is heel belangrijk dat het voltallige parlement inziet dat we een realistische visie moeten hebben op wat de doelstellingen moeten zijn in verband met een akkoord in Kopenhagen. In tegenstelling tot wat de Groen!-fractie beweert, zijn we ook ambitieus. Het is heel belangrijk dat we geen voorafname doen, noch wat het stellen van de reductiedoelstellingen betreft, noch wat de verdeling van de emissierechten betreft. We moeten alleen maar vermelden in een resolutie waar we zeker van zijn dat we het kunnen halen. Het heeft geen zin om engagementen aan te gaan waarvan we na verloop van tijd beseffen dat ze niet zullen lukken. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer de voorzitter, ik treed het standpunt bij van mevrouw Rombouts. Ik roep de oppositiepartijen op om erover na te denken om alle partijen te verenigen. Dit thema is te belangrijk.

De heer Hermes Sanctorum: De Groen!-fractie zal het voorstel van resolutie mee goedkeuren. Je kunt moeilijk tegen de inhoud zijn. Ik zal me symbolisch onthouden.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, iedereen – de kranten, de radioprogramma's, de nieuwsberichten op tv – heeft er de mond van vol: momenteel vindt er een belangrijke klimaatop plaats in Kopenhagen. Zowat alle landen van de wereld vonden dat er een belangrijke behoefte was aan deze top, nu het einde van het Kyoto-protocol in zicht is.

Hoewel er weinig animo en draagkracht was voor het Kyoto-protocol, lijken nu ook de landen die niet intekenden op dat protocol, te beseffen dat hun medewerking aan een wereldklimaatbeleid noodzakelijk is. De komende dagen zullen 190 landen zich buigen over de vraag hoe we de zwaarste klimaatveranderingen kunnen ombuigen. Waar iedereen het over

eens is, is dat het klimaat momenteel volop aan het veranderen is. Warme zomers, nattere winters: het lijkt soms wel of onze seizoenen door elkaar zijn gegooid. Er is toch wel iets gaande: dat merkt de burger in de straat ook.

Wij willen ons niet uitspreken over wetenschappelijke bevindingen. Er zijn wetenschappers zoals die van het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), die stellen dat de opwarming van de aarde voornamelijk het gevolg is van menselijke activiteiten, maar die zelf ook toegeven dat men soms paniek moet zaaien en de dingen heel zwart-wit moet voorstellen, wil men de aandacht krijgen. Er zijn echter ook wetenschappers die stellen dat de klimaatverandering toe te schrijven is aan het uitdoven van de zon, en anderen hebben dan weer een andere mening.

Alleszins is klimaatonderzoek geen exacte wetenschap, en het is eigenlijk koffiedik kijken hoe onze wereld er tegen 2020 zal uitzien, wat niet wil zeggen dat we het voorzichtigheidsprincipe niet kunnen hanteren. Ik heb in de commissie de Groen!-fractie een opbod horen doen over cijfers. Voor ons is dat niet de essentie van het verhaal. Het is niet de essentie van het klimaatdebat. De vraag is welke inspanningen haalbaar zijn. De vraag is op welke manier we alle – en ik zeg duidelijke alle – 190 landen ertoe willen bewegen om inspanningen te leveren die een mogelijke opwarming van het klimaat kunnen tegengaan. Als we de lat hoog leggen, zullen landen ongetwijfeld afhaken. Meer nog, dan is er geen goed internationaal klimaatakkoord en dan geven we de burger ongetwijfeld een zeer slecht signaal. Een mondiaal probleem verdient mondiale oplossingen en een mondiale aanpak.

Het voorliggende voorstel van resolutie van de meerderheid is veeleer een sturend voorstel, waarin aan de Vlaamse Regering, en in het bijzonder aan de Vlaamse minister van Leefmilieu, wordt gevraagd om best ambitieus te zijn. Geachte leden, ambitieus zijn mag, als we een aantal zaken nauwlettend in het oog houden. Wij menen dat een vernieuwend klimaatbeleid Vlaanderen inderdaad opportuniteiten kan bieden. Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat ons land voor zijn energiegebruik in zeer grote mate afhankelijk is van fossiele brandstoffen, die ontegensprekelijk verantwoordelijk zijn voor een hoge CO₂-uitstoot. Dat konden we ook afleiden uit de beleidsnota Energie. Net daarom is het zo belangrijk om van deze klimaattop gebruik te maken om een vernieuwend energiebeleid te voeren, om Vlaanderen ook minder afhankelijk te maken van fossiele brandstoffen. Het zijn immers net die fossiele brandstoffen die verantwoordelijk zijn voor de grote aanwezigheid van CO₂ in het milieu.

Bovendien komen deze fossiele brandstoffen overigens van landen waarvan de toestand heel onstabiel is, waardoor er ook geen garanties op een constante energievoorziening zijn. Onze fractie staat open voor hernieuwbare energie, maar we mogen in dat verband niet vergeten dat energie ook betaalbaar moet zijn. We stellen vast dat er massaal subsidies zijn uitgekeerd voor allerhande initiatieven met betrekking tot hernieuwbare energie. Dat mag en moet soms wel, maar we moeten ook eerlijk erkennen dat elektriciteit uit onder meer zonnepanelen negen à tien keer zo duur is als elektriciteit uit bijvoorbeeld een nucleaire centrale. Dat betekent helemaal niet dat we tegen hernieuwbare energie zijn, maar naar ons gevoel moet het een en-enverhaal zijn, en niet een eenzijdig verhaal.

Voort inzetten op hernieuwbare energie, maar ook op kernenergie moet dus voor ons absoluut de boodschap zijn. Dat is ook de boodschap van de Verenigde Naties, die op hun eigen klimaatconferentie in Wenen in 2007 pleitten voor 108 miljard euro aan extra investeringen in kernenergie tot 2030, in waterkrachtcentrales en andere duurzame energie. Enkel door dat en-enverhaal, een verhaal van duurzame energie en kernenergie, kunnen we een energiebeleid voeren waarbij we propere energie kunnen leveren. Door dat en-enverhaal kunnen we een klimaatbeleid voeren zonder aan de economische draagkracht van onze bedrijven te raken, die overigens door het benchmarkconvenant bij de uitvoering van het Kyoto-protocol enorme inspanningen hebben geleverd. U hebt daar zelf naar verwezen, mijnheer Sanctorum. De inspanningen van de meest energie-intensieve bedrijven waren zelfs groter dan verwacht.

Ik ben er ook van overtuigd dat we de burger meer kunnen betrekken bij het streven naar een grote CO₂-reductie. Ik herinner mij nog de tonnencontractcampagne van minister-president Kris Peeters, die hij naar aanleiding van het klimaatdebat in 2007 had opgesteld. De brochure probeerde de burgers ervan te overtuigen dat hun inspanningen wel degelijk iets kunnen opleveren om de CO₂ te reduceren. Gisteren nog stonden in een krant tien tips voor de burger om mee te werken aan de bescherming van het klimaat. Tien eenvoudige tips, waar ieder van u ongetwijfeld wel een of meerdere maatregelen uit kan pikken die bijdragen tot de klimaatbescherming.

Maar zorg er vooral voor, collega's, dat achter al die overacting de boodschap duidelijk blijft. Maak de Vlaming niet klimaatmoe. Kijk maar naar Margaretha Guidone, die nu vooral belang hecht aan een goede job voor haar kinderen. Inderdaad, de Vlaming wil werk, en wil niet inboeten aan comfort. Dat heb ik overigens zondag nog tijdens De Zevende Dag kunnen vernemen van gastspreker Jan Verheyen.

Ik denk dat we het ook perfect eens kunnen zijn over het feit dat deze regering ontegensprekelijk moet investeren in technologische ontwikkeling, en dat dit nog steeds veel te weinig gebeurt. De brains en de technologische kennis zijn in Vlaanderen aanwezig. Ook dit gegeven maakt dat Vlaanderen enorme kansen kan putten uit een vernieuwd klimaatbeleid. Maar niet alleen deze regering, ook vele bedrijven in Vlaanderen moeten opnieuw investeren in onderzoek en ontwikkeling. De overheid kan hier een stimulerende rol in spelen. Zijn hiervoor nog fiscale stimuli aanwezig zoals in het verleden?

Ik hoor de heer Sanctorum zeggen dat de gewesten het klimaatbeleid moeten invullen. Wat ons betreft moeten niet alleen de gewesten dit vernieuwde klimaatbeleid invullen. Ook de federale overheid draagt een verpletterende verantwoordelijkheid om te investeren in kernenergie, wat de beste oplossing is om de CO₂-uitstoot te beperken. Een goed onderhandeld internationaal klimaatakkoord kan kansen bieden, stelt Voka in de hoorzitting die in de commissie over het klimaatdebat werd gehouden. Een goed internationaal klimaatakkoord dat rekening houdt met een tiental aandachtspunten, mag geen bedreiging zijn voor onze bedrijven. Aandachtspunten zoals één prijs voor koolstof over alle sectoren, werken aan innovatie en technologische vooruitgang, vereenvoudiging en verbetering van de flexibiliteitsmechanismen, iedereen moet zijn verantwoordelijkheid opnemen, werken aan energie-efficiëntie en optimale energiemix, en alle landen moeten meedoen. Dit zijn de duidelijke voorwaarden waarop het klimaatakkoord moet worden onderhandeld.

Het Vlaams Belang zal zich bij de resolutie van de meerderheid onthouden. We vragen u, mevrouw de minister, dat u met het tienpuntenplan in het achterhoofd naar Kopenhagen vertrekt, zodat het klimaatakkoord Vlaanderen niet de das om doet, en niet leidt tot de teloorgang van de economie in Vlaanderen. Het Vlaams Belang zal in ieder geval de komende jaren de waakhond spelen en erop toezien dat Vlaanderen geen eenzijdig klimaatbeleid voert. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Collega's, u bent natuurlijk verbaasd door mijn allround belangstelling. Laat me beginnen met de conclusies. Mijn partij zal tegen het voorstel van resolutie van Groen! stemmen, zal zich onthouden bij de resolutie van de meerderheid annex Open Vld, maar zou vóór gestemd hebben indien Open Vld zijn eigen voorstel had aangehouden. (*Opmerkingen van Open Vld*)

Nee, u hebt geen geluk. Daarmee wil ik aantonen dat wij een genuanceerd standpunt hebben.

De hele klimathype begint intussen wat akelige kenmerken te vertonen. Wie een dissidente stem durft te laten horen, wordt op de brandstapel gegooid. In de 16e eeuw maakte men een kleine ijstijd mee. Dat kunt u zien op de schilderijen van Bruegel. Toen heeft de paus de schuld daarvoor aan de heksen geweten. Veel vrouwen kwamen daardoor vroegtijdig aan hun eind. De hype van de klimaathoogmis doet mij daar een beetje aan denken.

Trouwens, u moet weten dat voor de klimaathoogmis 1200 limousines werden gehuurd voor de machtigen der aarde, waaronder vijf elektrische wagens, dat er 140 private jets werden ingevlogen – ik weet niet of de heer Martens er met een private sp.a-jet naartoe zal vliegen – en dat de hele klimaatconferentie 41.000 ton CO₂ produceert.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Bouckaert, ik ga alvast met de trein.

U haalt zaken aan die wetenschappelijke nonsens zijn. Het punt is of u erkent wat de klimaatwetenschappers bijna unaniem stellen. Dat is het punt. Dat is ook wat in de resoluties voorligt.

Ontkent u dat of onderschrijft u dat? Daarover gaat de discussie. U haalt middeleeuwse zaken aan, binnenkort zullen we de heer De Wever nog eens horen over Thomas van Aquino, maar dat doet allemaal niet ter zake.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dat doet wel ter zake. Ik haal een van de goeroes aan van de klimaat hype in Vlaanderen, de heer Peter Tom Jones. U zult hem wel kennen. Het is niet de zanger Tom Jones, maar Peter Tom Jones. Hij zegt koudweg dat we onze visie op het goede leven moeten herdenken, maar dat dat in de huidige pluralistische context niet mogelijk is. Daaruit blijkt dus een verborgen oproep om het ideologisch intellectueel pluralisme op te doeken en te komen tot een soort ecologisch eenheidsdenken.

Mijnheer Sanctorum, ik mag toch wel waarschuwen voor dit taalgebruik dat we bestendig terugvinden in allerlei ecologische manifesten? “Wie een klimaatscepticus is, pleegt een misdaad tegen de menselijkheid”, dat wordt daar bestendig in gesteld! In een debat mogen we toch wel kritische geluiden laten horen?

Om terug te keren naar uw vraag: wie zijn wij om een aantal bevindingen van het IPCC, waaraan duizenden wetenschappers hebben meegewerkt, te ontkennen? Dat doen wij ook niet. wij loochenen het licht van de zon niet, laat me daar heel duidelijk over zijn. Ik hoop dat Groen! ook de intellectuele consequenties zal aanvaarden bij eventuele wetenschappelijke bevindingen die een beetje tegen uw dogma's ingaan en dat u de wetenschappelijkheid ervan ook zult erkennen. Ik denk maar aan het rapport van een Vlaamse professor, wiens naam mij nu ontsnapt, dat positief was over de ontwikkeling van kernenergie. Ik weet nog heel goed dat Groen! toen in alle toonaarden heeft gebulderd omdat het niet overeenkwam met uw dogma dat kernenergie des duivels is. Wees dus intellectueel eerlijk en plooi u voor de wetenschap.

Ik moet u trouwens zeggen dat het IPCC een trend aangeeft, en dat zal wel zo zijn zeker, want dat wordt op heel veel vlakken bevestigd, maar in de schattingen van de impact zijn er altijd serieuze vorken en het is intellectueel niet eerlijk om altijd de hoogste waarde te nemen om een bepaald beleid aan te prijzen. En dat is wat gebeurt, bijvoorbeeld in het Stern-rapport, dat ook in uw resolutie wordt aangehaald, waarin wordt uitgegaan van een aantal hypothesen zoals een extreem hoge bevolkingsgroei, een lage economische groei, een beperkte technologische vooruitgang, temperatuurstijgingen van 5 à 6 graden. Dat wordt dan als basis genomen van het beleid. In die dingen moet u zin voor relativiteit hebben. Ik kan u het boek van professor Albrecht, medewerker van Itinera, op dat vlak aanbevelen.

Laat me in het algemeen stellen dat onze partij voorstander is van een reductie van de verbrandingsprocessen hier op de aarde. De schepping kreunt, ik ben het daarmee eens. Ik ben het ermee eens dat er een reductie komt van het gebruik van fossiele brandstoffen, maar niet alleen wegens de klimaatopwarming, want er zijn nog andere heel goede redenen, bijvoorbeeld het terugdringen van de olieafhankelijkheid. Politiek is dat ook niet oninteressant. Er is ook de reductie van het fijn stof, dat is ook een heel lovenswaardige beleidsdoelstelling. Ik herhaal dat niet alleen de klimaatopwarming een goede reden is, maar dat er nog andere zijn.

Mijn fractievoorzitter heeft het al herhaalde malen benadrukt: wij zijn voor de auto, maar willen de externe effecten van de auto op het milieu inperken door de ontwikkeling van de elektrische auto. U moet ons die nuance laten.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Bouckaert, ik was al een tijdje aan het wachten op een reden waarom u de voorstellen van resolutie niet zou goedkeuren. Het zijn net die wetenschappelijke bevindingen die in de voorstellen van resolutie staan, zelfs met de vork van onzekerheid.

De heer Boudewijn Bouckaert: Zelfs met die vork van onzekerheid moeten we inderdaad naar een reductie van de CO₂-uitstoot.

U vroeg naar redenen waarom wij het voorstel van resolutie niet goedkeuren. Ten eerste vinden wij dat er te weinig nadruk ligt op het wetenschappelijk beleid en op meer input van O&O. In uw voorstel van resolutie wordt er helemaal geen nadruk op gelegd, mijnheer Sanctorum, in het voorstel van de meerderheid wordt dat wel vermeld. Het Copenhagen Consensus Center van Bjørn Lomborg heeft bijvoorbeeld aangetoond dat de huidige elektriciteitsprijzen in Denemarken de hoogste van de wereld zijn omdat Denemarken het meest een beroep doet op zonne- en windenergie en omdat de arbeidsplaatsen in die sector de belastingbetaler 81.000 euro per jaar kosten. Dat is nog altijd een zeer dure aangelegenheid. Als je dat wilt stimuleren, moet je dat doen met O&O, zodat de techniek op het vlak van de opslagmogelijkheid van de energie kan worden verbeterd, zodat die energie goedkoper wordt en effectief een marktalternatief wordt voor de fossiele brandstoffen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer Bouckaert, als u in ons voorstel van resolutie kijkt onder ten tweede, punt g, staat daar wel degelijk “de noodzakelijke toename van onderzoek en ontwikkeling die bijdragen tot een lagere uitstoot van broeikasgassen”. Meer nog: we investeren eveneens in de ontwikkeling, toepassing, verspreiding en overdracht van veilige en duurzame technologieën naar ontwikkelingslanden.

Er wordt dus op twee punten heel duidelijk ingespeeld op de ontwikkeling van duurzame technieken om de broeikasgassen te doen dalen. Ik zie dus niet hoe dat volgens u te weinig aan bod komt in ons voorstel van resolutie.

De heer Bart Martens: Mijnheer Bouckaert, ik wil even inpikken op het subsidieverhaal. Ik heb ook het artikel van Bjørn Lomborg gelezen in De Tijd van enkele dagen geleden. Landen die nu volop inzetten op hernieuwbare energie, steken daar inderdaad nog heel wat subsidies aan toe. Maar het is evenzeer zo dat je in die landen bij elke verdubbeling van het geïnstalleerde vermogen aan windmolens of zonnepanelen een reductie van de productiekost van 20 percent ziet. Een windmolen van vandaag is 80 percent goedkoper per geleverd kilowattuur dan een windmolen van begin de jaren tachtig.

De tijd is helemaal niet meer zo veraf dat hernieuwbare energie ook zonder subsidies competitief zal zijn met conventionele vormen van elektriciteitsopwekking. Op dat moment zullen die landen die een eigen sector uit de grond hebben gestampt met subsidies, daar hun voordeel bij doen, want dan gaat er een wereldmarkt aan exportmogelijkheden open. Dan zal in alle hoeken van de wereld, zonder dat men daar subsidies moet aan toesteken, in dergelijke technologieën geïnvesteerd kunnen worden. Op dat moment zal het Deense Vestas, om maar één bedrijf te noemen, een zeer goed gevuld orderboekje hebben, wat de werkgelegenheid in Denemarken zeker ten goede zal komen.

Wij hadden in ons land een voortrekkersrol op het vlak van windtechnologie. Wij hebben die in de jaren tachtig verloren laten gaan aan de Denen, door onze steun stop te zetten. Ondertussen werken er in Denemarken zo'n 30.000 mensen in die sector, dat is ongeveer evenveel als in de automobielassemblage bij ons, met dat verschil dat er in de automobielassemblage in Europa een structurele overcapaciteit is, terwijl er op het vlak van windenergie, zeker op

een moment dat ze competitief is met andere vormen van stroomopwekking, een ongelooflijke groei zal plaatsvinden, waar de Deense bedrijven die vooruitziend zijn geweest, alleen maar van zullen kunnen profiteren.

Ook in Vlaanderen wordt een subsidiebeleid gevoerd. Mevrouw Van den Eynde heeft er ook al op gewezen toen de subsidies voor zonnepanelen ter sprake kwamen. Maar we bouwen die subsidies geleidelijk af. U weet dat men vandaag nog 450 euro voor een groenestroomcertificaat uit zonne-energie krijgt, maar dat wordt in 2010 350 euro en geleidelijk wordt dat bedrag verminderd, tot een bedrag van 0 euro in 2020. Op dat moment kan de sector op eigen benen staan. Als op dat ogenblik ook bedrijven van bij ons in die sector actief zijn, dan opent zich voor hen de hele wereld als exportmarkt.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik wil de heer Martens toch zeggen dat ik verbaasd ben. Ik hoor hem graag spreken over zonnepanelen en dergelijke, maar over de factuur die bij de consumenten nog zal toekomen om groene energie te produceren, hoor ik niet veel. Laat me duidelijk zijn: ook LLD is voor groene energie. Maar er is wel jarenlang verzwegen dat daar een factuur voor de consument aan vastzit.

Ik geef een voorbeeld. Eandis heeft de afgelopen dagen gekozen voor de vlucht vooruit. Onder het mom van een personeelsuitbreiding stelt het bedrijf dat de distributiekosten weer eens omhoog gaan. Eandis wil daarmee slimme energiemeters betalen. Er wordt overgeschakeld op groene energie uit zonnepanelen, maar er zijn nu investeringen nodig in slimme energiemeters. En de consument moet dat betalen. Ik hoor een verdachte stilte bij de meerderheid als het daarover gaat. De consument zal er de dupe van worden, maar ook de partij van de heer Martens zwijgt erover. Het zou van intellectuele eerlijkheid getuigen als u ook dat verhaal eens ter sprake zou brengen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Martens, dank u voor uw deskundige uitleg. Maar u schetst een zeer optimistisch toekomstbeeld over de maatschappelijke kost van die alternatieve energie. Eerst zien en dan geloven! Wat u zegt, staat overigens niet haaks op wat ik zeg. Ik zeg dat we moeten geloven in de technologische ontwikkeling en daarin moeten investeren. Maar deze regering bespaart sterk op O&O en dat stoort ons. Het is niet met slogans of met masochistische reducties van de welvaart dat we het milieu zullen helpen, maar wel dankzij de vooruitgang van wetenschap en technologie.

Er is ook geen aandacht voor kernenergie, hoewel de milieukost daarvan laag is. In dat kader willen we erop wijzen dat het Studiecentrum voor Kernenergie in Mol een uitstekende instelling van wereldniveau is. Mol werkt aan MIRA, een project voor de ontwikkeling van een kernreactor van de vierde generatie. Die reactor zal vijftig keer minder uranium gebruiken dan oudere reactoren, en de levensduur van het afval wordt gereduceerd van duizenden jaar tot 300 jaar. U kent de cijfers wellicht beter dan ik.

Wel, dat fantastische MIRA-project, dat ervoor kan zorgen dat we op dat vlak een wereldleider worden, wordt stokken inde wielen gestoken door de PS. Mol heeft immers twee nadelen: het werkt aan de ontwikkeling van kernenergie en het ligt in Vlaanderen. In het federale regeerakkoord staat dat MIRA zal worden ondersteund. Maar de grote rood-groene milieugoeroe, de heer Maignette, zorgt voor verdragingsmanoeuvres. Want hij onderwerpt die steun aan voorwaarden, met tests en dergelijke. En hij doet dat enkel en alleen omdat hij dogmatisch tegen kernenergie is. Dat de groenen opkomen voor het milieu is goed, maar daarbij dogma's hanteren om goede oplossingen tegen te houden is verwerpelijk.

De heer Hermes Sanctorum: U hebt het over de vierdegeneratiekernreactor en u zegt dat men de levensduur van het radioactief afval tot 300 jaar zal reduceren. Wel, ik denk dat men daar, bij wijze van spreken, ook al 300 jaar over spreekt. *(Opmerkingen van de heer Bouckaert)*

Het punt is dat er in dit land gigantisch veel onderzoeksgeld is gegaan naar kernenergie en veel minder naar hernieuwbare energie. Als je alles optelt, dan blijft kernenergie veel duurder dan hernieuwbare energie.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer Bouckaert, u begint een discussie over energie. Dat is een ander debat. Als u het voorstel van resolutie van de meerderheid met Open Vld bekijkt, waar staat dan dat MIRA of kernenergie volledig uitgesloten is in onderzoek?

De heer Boudewijn Bouckaert: Het zou leuk zijn mocht u dat steunen. U zegt dat u het niet uitsluit, u laat de deur open.

Mevrouw Tinne Rombouts: U haalde in het begin van uw pleidooi zelf aan dat u het voorstel van resolutie van Groen! niet zult ondersteunen, maar wel dat van Open Vld. Beide elementen van Open Vld zijn ook opgenomen in het voorstel van resolutie dat nu voorligt.

Anderzijds zegt u dat u het voorstel van resolutie niet steunt omdat er te weinig nadruk wordt gelegd op een aantal elementen. Dat element van kernenergie staat ook niet in het voorstel van resolutie van Open Vld. Hier is een politieke discussie aan de gang, veeleer dan een inhoudelijke discussie. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Alle discussies zijn politiek. Er zijn nog andere redenen waarom we ons onthouden. We zijn niet tegen het voorstel van resolutie van de meerderheid.

Ik wil toch nog even wijzen op de geopolitieke achtergrond van Kopenhagen. Ik heb het dan over het voorstel van resolutie van Groen! en de weg-met-onsmentaliteit die daaruit voortvloeit. In dat voorstel van resolutie wordt gesproken over ecologische rechtvaardigheid. De vervuiling komt van ons en zou vooral de ontwikkelingslanden treffen. Dus moeten wij bovenop alle andere engagementen inzake ontwikkelingshulp, gesteld dat die efficiënt zou zijn, bijbetalen. Het Westen draagt een schuld voor de kosten die de ontwikkelingslanden eventueel zouden overvallen.

Dit soort weg-met-onsmentaliteit komt neer op schieten in de eigen voeten. Intellectueel klopt het ook niet. Het is het aankweken van een schuldgevoel aan het Westen. De CO₂-uitstoot heeft zich ontwikkeld in een periode toen de industriële landen in het Westen zich daar nog niet bewust van waren. Het Westen treft dus geen opzettelijke schuld.

De ontwikkelingslanden hebben ook heel veel voordelen gehaald uit de economische en wetenschappelijke ontwikkeling in het Westen. Moeten de ontwikkelingslanden daarvoor aan ons betalen in naam van de economische rechtvaardigheid? U moet ook durven toegeven dat veel rampen in ontwikkelingslanden hun oorzaak vinden in het rampzalige beleid van de eigen bestuurders. Dat wordt niet gezegd.

Ik wil geen oude koeien uit de gracht halen, maar ik herinner me Magda Aelvoet, die het beleid van president Mugabe verdedigde. Die marxistische dictator Mugabe heeft eigenlijk de ondergang van zijn land, toch de vroegere graanschuur van Afrika, georganiseerd. Dat mag ook wel eens worden gezegd.

De heer Filip Watteuw: We hebben hier al veel breed uitwaaierende debatten gehad, maar dat professor Bouckaert de nonsens almaar blijft opstapelen, is van het goede te veel.

De heer Boudewijn Bouckaert: Welke nonsens? Dat vind ik nu wel straf. Wat ik aanhaal zijn feiten, en ik heb het over de passages in uw voorstel van resolutie, waarin u het hebt over ecologische rechtvaardigheid. Het Westen heeft schuld aan het onheil dat ontwikkelingslanden zal treffen en moet daarvoor zwaar betalen. Die redenering steunt op niets.

De heer Bart Martens: Mijnheer Bouckaert, ik vind het nogal straf om te beweren dat de inwoners van Bangladesh, dat straks onder water loopt, de inwoners van de Malediven, van Tuvalu of van de Mekongdelta, de herders op de Ethiopische hoogvlakte of de vissers langs de Senegalese kust, het zelf hebben gezocht. U zegt dat het een probleem is van interne democratie, dat ze zichzelf maar moeten wapenen tegen een probleem waar ze niets mee te

maken hebben. Ze leveren amper een bijdrage aan de wereldwijde, desastreuze klimaatopwarming maar dragen er de grootste gevolgen van.

Als u vindt dat de industriële landen geen bijdrage moeten leveren of de adaptatiemaatregelen niet mee moeten financieren die die landen kunnen wapenen tegen de gevolgen van ons productie- en consumptiegedrag, vind ik dat ethisch onverantwoord, meer dan een brug te ver en de discussie zelfs niet waard.

Mijnheer Bouckaert, elke wereldburger heeft in de mondiale uitstootruimte die hem ter beschikking wordt gesteld een gelijk wereltaandeel. Als wij boven ons wereltaandeel uitstoten en dus eigenlijk een deel van de milieugebruiksruimte van de ontwikkelingslanden inpikken, is het niet meer dan normaal dat we een dividend betalen aan die landen voor de extra welvaart die wij creëren door hun eerlijk aandeel in te pikken. Ik vind het niet meer dan normaal dat wij hen vergoeden voor de schade die wij bij hen hebben aangericht.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik ben er niet tegen dat er maatregelen worden genomen om deze rampen, die zich ook in de Derde Wereld zullen voordoen, tegen te gaan. Versta me niet verkeerd. Maar wij willen ingaan tegen het perspectief van Westerse schuld: dat wij aan de Derde Wereld een schuld zouden moeten betalen omdat wij schuldig zijn aan de opwarming van de aarde. Ik wil erop wijzen dat het feit dat zoveel mensen in de delta's leven ook te wijten is aan de bevolkingsexplosie in die landen. Daardoor moeten steeds meer marginale stukken land worden ingenomen. Dat mag ook wel eens gezegd worden.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Bouckaert, u brengt dit als een sadomasochistisch verhaal, terwijl het een kwestie is van historische verantwoordelijkheid. Driekwart van de aanwezige broeikasgassen in de atmosfeer is de verantwoordelijkheid van de rijke, industriële landen – dat zijn wetenschappelijke cijfers –, omdat voornamelijk CO₂ zeer lang aanwezig blijft in de atmosfeer, tot honderden jaren. Wij zien de klimaatsteun liefst additioneel. U beschrijft het als: waarmee houden we ons bezig?

Mijnheer Martens, ik ben het volledig eens met uw pleidooi. Maar dan zie ik geen argument om die klimaatsteun niet additioneel ten opzichte van bestaande en toekomstige ontwikkelingshulp te creëren.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik herhaal dat u de discussie verplaatst. Wij zijn niet tegen die maatregelen. Wij zijn er trouwens ook voorstander van dat de verantwoordelijkheid niet enkel bij het Westen wordt gelegd. Ik denk aan China. China heeft een uitstoot die nu al ongeveer gelijk is aan die van de VS, met een grotere bevolking weliswaar. Die uitstoot zal enorm snel toenemen. China doet nu met de G77 een oproep aan de rijke landen, maar moet zelf ook voor zijn verantwoordelijkheid geplaatst worden.

Waar ik iets tegen heb, is die eenzijdige culpabilisering van het Westen, wat dan als een argument wordt gebruikt om allerlei geldstromen naar het Zuiden te verantwoorden.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer Sanctorum, ik ben verbaasd dat u de discussie over het additionele aspect opnieuw aansnijdt. Daarstraks hebt u daar niet over gesproken. Ik dacht: 'chance', we hebben in de commissie duidelijkheid gebracht. Er zijn nu eenmaal middelen die je inzet voor ontwikkelingssamenwerking voor armoedebestrijding of voedselproductie, die eveneens een bijdrage kunnen leveren voor een beter klimaat.

Ik heb u in de commissie al uitgelegd dat bijvoorbeeld erosie maatregelen belangrijk zijn zowel in het kader van het klimaat als bij de voedselproductie. Of die elementen nu uit de ene of uit de andere pot worden betaald, of eventueel uit beide samen is eigenlijk een symbolische discussie. Ik vind het heel jammer dat deze klimaatconferentie soms wordt herleid tot een symbooldiscussie.

De heer Boudewijn Bouckaert: Een van de redenen waarom wij ons onthouden, is de houding van Europa. Wij vinden dat Europa een beetje te ver op de muziek vooruitloopt. Europa neemt zeer sterke engagementen zoals de reductie van de uitstoot met 30 procent ten

opzichte van 1990. Op zichzelf is dat niet verkeerd, maar Europa zou sterker moeten aandringen op een evenredige bijdrage van de andere werelddelen zoals China en de Verenigde Staten. Aangezien Europa zich nu al engageert, vrees ik dat het te sterk in eigen vlees snijdt.

De kosten voor die doelstelling worden voor Europa op 400 miljard euro geraamd. Voor België zou dat 16,5 miljard euro zijn. De productiekosten zouden gemiddeld stijgen met 30 procent. Dat zal de Vlaamse chemiesector serieus treffen. Die stelt 64.000 mensen rechtstreeks en 100.000 mensen onrechtstreeks te werk, vooral in Antwerpen, het Houston van Europa.

Wij moeten de economische berekening maken van onze milieu-inspanningen. Op zich is dat geen reden om het niet te doen, maar het is een element in dit debat. Ook de andere werelddelen moeten hun verantwoordelijkheid opnemen. Dan hoeven we hier achteraf geen krokodillentranen te plengen als een veelvoud van Opelfabrieken sluit in onze steden en ons economisch weefsel drastisch wordt ondermijnd. *(Applaus bij het Vlaams Belang en LDD)*

De heer Bart Martens: Mijnheer Bouckaert, ik heb dat schrikbeeld ook gelezen in een vrije tribune van uw voorzitter. Daarin stond dat een ambitieus Europees klimaatbeleid honderden jobs zou kosten. Ik weet niet of u vanmorgen in De Ochtend op Radio 1 Wouter De Geest van BASF hebt gehoord. Hij zei dat zij geen deel zijn van het probleem, maar wel een deel van de oplossing. In het kader van een ambitieus klimaatbelang zullen zij een enorm belangrijke rol kunnen spelen. Zij produceren isolatieproducten en zullen een bijdrage leveren vanuit de chemiesector aan dat slimme netwerk, en zelfs aan de elektrische wagens.

Het discours dat u voert en dat uw voorzitter heeft gevoerd in een opiniestuk met Derk Jan Eppink in De Tijd, is een discours van jaren geleden. Toen zei de chemiesector in Antwerpen inderdaad dat het invoeren van de Kyoto-doelstelling zou betekenen dat zij zouden moeten verhuizen en geen bijkomende investeringen meer zouden kunnen doen. Wouter De Geest heeft vanmorgen op de radio gezegd dat we te lang Calimero hebben gespeeld en dat we te lang in een defensieve reflex hebben gezeten. Zij zijn nu een deel van de oplossing en geen deel van het probleem. Zij zullen hun noodzakelijke bijdrage kunnen leveren aan de terugdringing van de uitstoot van broeikasgassen en de vergroening van de economie.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer Bouckaert, ik vind het spijtig dat niemand van LDD aanwezig was in de commissie om op dat moment mee de discussie te voeren. Op dat moment hebben we ook een aantal wijzigingen van Open Vld opgenomen om zo tot een consensus te komen.

In uw uiteenzetting hebt u het over O&O, over kernenergie en over Europa. U zegt het voorstel van resolutie van Open Vld te willen steunen. Ook daar staat niets in over Europa. Ik denk dan ook dat er inhoudelijk niet echt elementen zijn om het voorstel van resolutie van de meerderheid en Open Vld niet te steunen.

Vlak voor de stemming wil ik oproepen om met een zo krachtig mogelijk signaal vanuit het Vlaams Parlement dit voorstel van resolutie te ondersteunen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Lode Vereeck betreffende het innemen van een eenduidig standpunt inzake de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde**– 284 (2009-2010) – Nr. 1****Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Vereeck bij motie van orde een voorstel gedaan tot spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heer Vereeck betreffende het innemen van een eenduidig standpunt inzake de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, u weet dat er een koninklijk opdrachthouder aan het werk is. Ik denk dat het Vlaams Parlement niet vroeg genoeg een signaal kan geven over de contouren waarbinnen die man kan opereren. Ik hoor de voorzitter van N-VA allerlei verklaringen in de pers afleggen. Ik denk dat het nu maar eens tijd wordt dat we hier duidelijk stellen wat de mening is van het Vlaams Parlement, inclusief die van N-VA. En dat is inderdaad hoogdringend.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Bijgevolg wordt het voorstel van resolutie verwezen naar de Commissie voor Financiën, Begroting en Algemeen Beleid.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en mevrouw An Michiels betreffende een belangenconflict**– 280 (2009-2010) – Nr. 1****Voorstel tot aanvulling van de agenda**

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heer Van Hauthem en mevrouw Michiels betreffende een belangenconflict.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijn voorstel gaat over de aanvulling van de agenda. De motie betreft een belangenconflict. In het Reglement staat dat het in één keer in de plenaire vergadering moet worden besproken. Dat betekent niet dat het vandaag moet. Deze motie viseert echter de begroting van de Franse Gemeenschap.

Net zoals wij behandelt het parlement van de Franse Gemeenschap volgende week de begrotingen en zal het die ter stemming voorleggen. Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat het logisch is dat het Vlaams Parlement zich uitspreekt voor de eindstemming. Dat is trouwens ook zo opgenomen in het Reglement. Ik zie niet in waarom de agenda niet aangevuld zou kunnen worden. Als we dat niet doen, respecteren we de timing niet en overtreden we ons eigen Reglement.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Als men een belangenconflict wil inroepen tegen de begroting van de Franse Gemeenschap, dan moet de motie nu behandeld worden. Dat ontkennen, zou neerkomen op het loochenen van het licht van de zon.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda? *(Instemming)*

Dan stel ik voor dat de motie van de heer Van Hauthem en mevrouw Michiels betreffende een belangenconflict onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? *(Instemming)*

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van de motie betreffende een belangenconflict.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik zie dat er niemand van de regering meer aanwezig is. Collega's, het Vlaams regeerakkoord is duidelijk. De Vlaamse overheid, de Vlaamse Regering en – mutatis mutandis – het Vlaams Parlement zal alle wettelijke maatregelen nemen om te vermijden dat andere overheden op ons bevoegdheidssterrein komen. Het territorialiteitsprincipe is een principe dat algemeen aanvaard is en dat ook in het regeerakkoord is ingeschreven.

Collega's, wat stellen we nu vast? We stellen vast dat in de begroting van de Franse Gemeenschap al jaren, ook voor 2010, een bepaalde post is ingeschreven voor een bedrag van 678.000 euro. Dat bedrag is bestemd voor: "Subvention à des organismes ayant pour but l'enseignement en langue française." Dat lijkt een onschuldige libellering, maar dat is het helemaal niet. In feite gaat het om een subsidie van de Franse Gemeenschap voor de vzw Centre sportif et culturel des Fourons, het sportief en cultureel centrum voor Voeren.

Waarvoor dient dit bedrag? Dat weten wij uit het verleden. Het heeft te maken met het Franstalig onderwijs in Voeren. Begin jaren negentig wilde de Franstalige meerderheid in Voeren de gemeentescholen laten overnemen door de Franse Gemeenschap. De gouverneur heeft dat toen verhinderd omwille van de overtreding van het territorialiteitsprincipe. De Franstalige meerderheid in Voeren heeft dan maar beslist om de gemeenteschool in Voeren op te doeken en het Franstalige onderwijs over te laten aan de vzw Centre sportif et culturel des Fourons.

Uit verschillende vragen, onder meer – als ik mij niet vergis – van u, mijnheer de voorzitter, blijkt dat dit onderwijs wordt georganiseerd als privéonderwijs. Nu is het niet verboden om in Vlaanderen privéonderwijs te organiseren. In welke taal dan ook, dus ook niet in het Frans. Maar uit verschillende schriftelijke en mondelinge vragen en vragen om uitleg in het verleden is het volgende gebleken – en ik citeer de gewezen minister van Onderwijs Vandembroucke: "het onderhoud van de gebouwen, de werkingskosten van het Centre sportif et culturel, de personeelskosten voor het gegeven privéonderwijs en een infrastructuurprogramma van bijna dertig miljoen oude Belgische frank kunnen naar alle waarschijnlijkheid niet volledig gedragen worden door de ouders die hun leerplichtige kinderen aldaar collectief huisonderwijs in het Frans laten volgen."

Die vzw, die collectief privéonderwijs organiseert voor Franstalige kinderen in Voeren, kan dat met andere woorden onmogelijk met eigen middelen doen. Dat blijkt ook uit de begrotingsstukken van de Franse Gemeenschap, niet alleen vanaf 2005, maar ook voor het jaar 2010. Ik zeg het nog eens: 678.000 euro is ingeschreven in de begroting van de Franse Gemeenschap. Uit de toelichting blijkt effectief dat het gaat over een subsidie aan de asbl Centre sportif et culturel des Fourons. U moet maar eens in het Belgisch Staatsblad de

statuten van die vzw nagaan. Daar staat dat haar maatschappelijk doel is: ten eerste de oprichting van een cultureel en sportcentrum in Voeren, ten tweede het beheer en de uitbating van dit cultureel en sportcentrum, ten derde het verstrekken van hulp aan alle culturele en sportverenigingen in Voeren met het Frans als voertaal zonder enig onderscheid, ten vierde het ondersteunen van het Franstalig onderwijs in Voeren.

Collega's, stelt die vzw gelden ter beschikking voor collectief privéonderwijs in Voeren? Voor een deel wel. Het is in elk geval een feit dat de Franse Gemeenschap hoe dan ook heel duidelijk begrotingsposten opstelt waaruit blijkt dat die vzw gesubsidieerd wordt door de Franse Gemeenschap om hulp te bieden aan alle culturele en sportverenigingen in Voeren en ook aan Franstalig onderwijs, in casu het Franstalig privéonderwijs in Voeren.

Collega's, dit kan niet. Begin de jaren negentig hebben wij met dit Vlaams Parlement voor het toenmalige Arbitragehof, nu het Grondwettelijk Hof, een aantal begrotingsposten aangevochten omdat de Franse Gemeenschap in haar begroting in subsidies voorzag voor onder meer Carrefour in de Rand. Dat is daaruit verdwenen. Nu stellen we vast dat de Franse Gemeenschap het territorialiteitsprincipe al jaren schaamteloos schendt en het nu nog eens in de toelichting bij haar begroting zet.

Collega's, we moeten hier niet lang meer twijfelen. Als we het regeerakkoord willen nakomen, als we het ermee eens zijn en als het ons menens is met het regeerakkoord, tenminste als het de meerderheid – en daar gaat het uiteindelijk om, want het is niet ons regeerakkoord – menens is dat het territorialiteitsprincipe niet mag worden geschonden en als zij alle wettelijke middelen gaat aangrijpen om op te treden als men op ons bevoegdheidssterrein komt, dan is dit hier een niet te weerleggen voorbeeld daarvan.

De Franse Gemeenschap moet zich met onze zaken en subsidieert een Voerense vzw die in het Frans culturele, sportieve en onderwijsgebonden activiteiten uitoefent. Dit kan niet. Het Arbitragehof heeft, overigens op vraag van het Vlaams Parlement, al in verschillende arresten een dergelijk oordeel geveld.

Dit is de zoveelste lakmoesproef. Ik roep de meerderheid op dit belangenconflict te steunen. Er zijn eigenlijk maar twee mogelijkheden. Het belangenconflict is een voorafgaand, proactief optreden. Een klacht bij het Grondwettelijk Hof is een optreden naderhand. In dat geval zou het allicht twee jaar duren voor het Grondwettelijk Hof zich hierover uitspreekt. Op dat ogenblik is die 678.000 euro natuurlijk al uitgegeven.

De meerderheid heeft de keuze. Indien ze een assertief beleid wil voeren en het territorialiteitsbeginsel en het principe van de niet-inmenging van de Franse Gemeenschap, niet enkel in de faciliteitengemeenten maar ook in Voeren, hoog wil houden, kan ze niet anders dan dit belangenconflict steunen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, we moeten vaststellen dat die getallen zijn ingeschreven. Ik wil trouwens verwijzen naar het debat van vorige week over een ander belangenconflict. De meerderheid heeft afspraken gemaakt over de oplijsting. Dit heeft ook betrekking op het onderwijs. Naar aanleiding van het goedgekeurd decreet betreffende het faciliteitenonderwijs zijn nog wat klachten bij het Grondwettelijk Hof hangende.

Ik wil echter ook waarschuwen voor een mogelijk gevolg van een belangenconflict. Ten gronde baseren we ons natuurlijk op het territorialiteitsbeginsel. We eisen dat hier rekening mee wordt gehouden. Indien we nu voor deze handelwijze zouden kiezen, vrees ik dat dit als een boemerang in ons gezicht zou terechtkomen. We zouden met betrekking tot alle posten van onze eigen onderwijsbegroting in belangenconflicten verzeild kunnen raken.

Ik denk hierbij aan de betoelaging en de betaling van de wedden van de leerkrachten van de Taalkoffer, het Vlaams schooltje in Komen. Door die school te ondersteunen, druisen we in tegen het territorialiteitsbeginsel dat we hier naar voren schuiven. Ik vraag dan ook om enige

terughoudendheid. Om de school in Komen niet in gevaar te brengen, kunnen we beter het binnen de Vlaamse Regering afgesproken pad van de oplijsting bewandelen.

De heer Joris Van Hauthem: Het wordt steeds pijnlijker. Indien de heer Caluwé dit standpunt zou hebben vertolkt, zou ik nu zeggen dat dit nu eenmaal CD&V is. (*Rumoer*)

Verwijzen naar de subsidiëring van de school in Komen om te stellen dat we dit niet kunnen doen, is echt te gek voor woorden. In feite moeten wij zelfs de school in Komen niet subsidiëren. We doen dat, overigens met alle plezier, enkel omdat de Franse Gemeenschap de protocollen en de afspraken niet nakomt. Dat is de reden. Volgens de heer Van Dijck zou het invoeren van een belangenconflict tegen de begroting van de Franse Gemeenschap als een boemerang in ons gezicht terugkeren en tot gevolg hebben dat we de school in Komen niet meer kunnen betalen. Dit is onzin. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ik vraag me af of het de meerderheid menens is. Het gaat hier uiteindelijk om het Vlaams regeerakkoord. Ik zal steeds naar het Vlaams regeerakkoord blijven verwijzen. Het territorialiteitsbeginsel is hier immers in opgenomen. Er staat dat de Vlaamse overheid zal optreden wanneer een andere overheid zich op onze bevoegdheidsterreinen beweegt. Dit is nu al de derde keer dat de meerderheid verstek laat gaan. Ik vraag me af wanneer het eens zal gebeuren. Ik vraag me af welke reden volgende keer zal worden aangehaald. Het zal immers altijd als een boemerang in ons gezicht belanden. Indien die redenering wordt gevolgd, moeten we eigenlijk nooit meer een belangenconflict indienen.

De meerderheid heeft, onder meer op basis van de Maddensdoctrine, in het Vlaams regeerakkoord voor een zekere confrontatiepolitiek gekozen. Ik stel vast dat de meerderheid de eerste twee keren in de loopgraven is gekropen. Ze kruipt weg en ze hijst de witte vlag. Dat bedroeft ons ten zeerste. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum, Filip Watteuw en Dirk Peeters betreffende het vastleggen van ambitieuze onderhandelingsdoelstellingen voor de Vlaamse Regering op de Klimaatconferentie in Kopenhagen – 230 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

5 leden hebben ja geantwoord;

82 leden hebben neen geantwoord;

21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

Reden voor onthouding?

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de minister van Staat, de heer Frank Vandenbroucke.

■

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Bart Martens en de dames Tinne Rombouts, Liesbeth Homans en Gwenny De Vroe betreffende het nieuwe klimaatverdrag van Kopenhagen
– 282 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

**MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en mevrouw An Michiels betreffende een belangenconflict
– 280 (2009-2010) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie betreffende een belangenconflict niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op dinsdag 15 december 2009 om 10 uur en 14 uur, op woensdag 16 december 2009 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 17 december 2009 om 10 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.24 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Sonja Claes, Sophie De Wit, Dirk Peeters, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Fatma Pehlivan, Koen Van den Heuvel, Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan

Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

■

